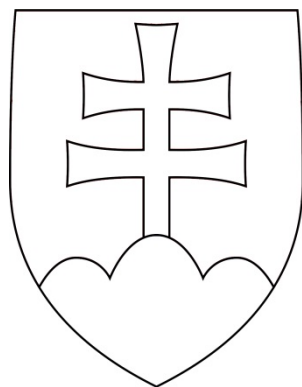

ZBIERKA

**STANOVÍSK NAJvyššieho súdu
A ROZHODNUTÍ súdov
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

8/2017

OBSAH**Stanovisko vo veciach trestných**

71. Zjednotenie výkladu a aplikácie § 46 ods. 3, § 256 ods. 3 Trestného poriadku vo vzťahu k uplatňovaniu nárokov na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku), a to z hľadiska obsahu konkurujúcich si rozhodnutí: A/ k nárokom na náhradu škody, uplatňovaným v konaní o daňových trestných činoch; B/ k nárokom na náhradu škody, uplatňovaným v konaní o trestných činoch proti životnému prostrediu.

A/

I. Majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), vrátane nároku, ktorý vyplýva z daňovníkom neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, majú administratívnoprávnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z. v znení zákona č. 88/2017 Z. z.). Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku - tzv. adhézne konanie (súd o ich priznaní nerozhoduje ani v konaní podľa Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., nakoľko nejde o vec patriacu do pôsobnosti súdov). Je teda vylúčené prekryvanie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu), resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku.

Na závere podľa predchádzajúcich odsekov nič nemení okolnosť, že dotknutý majetkový nárok (s daňovým hmotnoprávnym podkladom) kvantitatívne zodpovedá pri daňovom trestnom čine, ktorý je predmetom trestného konania, kvalifikačnému momentu rozsahu činu (znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty pri daňových trestných činoch podľa § 276 až § 278 Trestného zákona). Rovnako je z pohľadu adhézneho konania irelevantné, ak daňový nárok smeruje proti právnickej osobe a obvinenou z vecne súvisiaceho daňového trestného činu je len fyzická osoba, ktorej konaním bol trestný čin spáchaný; nejde o duplicitne založený nárok na náhradu škody proti takému páchatelovi.

Aj napriek nemožnosti uplatniť daňový majetkový nárok v adhéznom konaní je Slovenská republika, zastúpená príslušným orgánom (uvedeným v prvom odseku tohto bodu), v trestnom konaní o daňovom trestnom čine poškodeným s právami podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku (a podľa povahy vecí aj podľa ostatných odsekov tohto ustanovenia, okrem odsekov 3 a 4).

II. Ak je v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní uplatnený daňový majetkový nárok uvedený v bode I. (ako nárok na náhradu škody proti obvinenej fyzickej alebo právnickej osobe), súd poškodeného nepripustí na hlavné pojednávanie (len) s uplatneným nárokom na náhradu škody uznesením podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku, použijúc reštriktívny výklad tohto ustanovenia (poškodený zostane v postavení strany vo zvyšku svojich procesných práv). Taký postup sa aj v prípade, ak o nároku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní podľa Daňového poriadku, uplatní namiesto postupu podľa § 256 ods. 4, § 46 ods. 4 Trestného poriadku (keďže prekážka *res iudicata* sa týka len nároku na náhradu škody, o ktorom už bolo rozhodnuté, nie iného nároku).

B/

I. Právne vety uvedené v bodoch I. a II. časti A/ sa primerane použijú aj na akýkoľvek iný majetkový nárok, ktorý nie je podľa svojho hmotnoprávného podkladu (teda právneho predpisu upravujúceho taký nárok) nárokom na náhradu škody alebo tzv. morálnej škody v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku (nárok podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri tejto charakteristike nároku teda nejde o kvalifikačný moment trestného činu, aj keď môže ísť o rovnakú hodnotu v jej peňažnom vyčíslení.

II. Pri trestnom čine porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 Trestného zákona zodpovedá kvalifikačný moment rozsahu činu (s využitím § 125 ods. 1 veta druhá Trestného zákona) legálnej definícii škody podľa § 124 ods. 3 veta prvá, § 126 ods. 2 Trestného zákona, a z hľadiska peňažného vyčíslenia zároveň spoločenskej hodnoty podľa § 95 ods. 1, ods. 3 písm. a) alternatíva posledná, ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ochrane prírody“) vo vykonávacej úprave vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Rozhodovanie o nároku na majetkovú reparáciu (voči obci) ujmy vzniknutej nepovoleným výrubom dreviny (až do výšky spoločenskej hodnoty dreviny - pozri predchádzajúci odsek) však podľa § 48 ods. 1 veta štvrtá a piata naposledy označeného zákona patrí do pôsobnosti orgánu ochrany prírody, ktorým je v tomto prípade okresný úrad alebo obec v zmysle § 64 ods. 1, § 68 písm. h) a § 69 ods. 1 písm. f) zákona o ochrane prírody. Ide teda o administratívnoprávny nárok, ktorý nepatrí do pôsobnosti súdov a nemožno ho uplatniť v adhéznom konaní postupom podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Taký záver platí bez ohľadu na okolnosť, že poškodeným (len) v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku bude obec, na území ktorej sa neoprávnený výrub uskutočnil; môže ním byť aj Slovenská republika zastúpená príslušným okresným úradom, ak si okresný úrad v súvislosti s trestným konaním také postavenie vyhradí v kontexte § 68 písm. h) zákona o ochrane prírody. 4

Rozhodnutie vo veciach trestných

72. Súhlas alebo pokyn prokurátora na vydanie uznesenia policajta podľa § 190 ods. 2 písm. a) alternatíva druhá Trestného poriadku.

Ak prokurátor ruší uznesenie policajta, môže mu v odôvodnení svojho rozhodnutia [a to aj v prípade uvedenom v § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku] nariadiť vykonanie úkonu (§ 194 ods. 5 Trestného poriadku) - vydanie konkrétneho uznesenia; taký procesný prejav vôle prokurátora je zároveň jeho záväzným pokynom v zmysle § 230 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku. Musí však ísť o jednoznačne vyjadrenú povinnosť, nie o zvažovanie určitého postupu policajtom na základe prokurátorom označených (už zistených alebo následne zisťovaných) okolností.

Iba jednoznačne vyjadrený pokyn v zmysle predchádzajúcej vety vylučuje prokurátora z rozhodovania o sťažnosti proti dotknutému (následne vydanému) rozhodnutiu policajta v zmysle § 190 ods. 2 písm. a) (alternatíva druhá), § 31 ods. 3 (veta posledná) Trestného poriadku. 31

73. Vecná príslušnosť súdu na rozhodnutia súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody v zmysle § 406 ods. 2 Trestného poriadku; analogické použitie ustanovenia § 280 ods. 1 veta druhá časť pred bodkočiarkou Trestného poriadku (rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní napriek nedostatku miestnej príslušnosti) na rozhodovanie vo vykonávacom konaní.

I. Rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí podľa § 406 ods. 2 Trestného poriadku súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, len ak zákon neustanovuje inak. Takúto výnimku predstavuje § 407 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Keďže podľa § 10 ods. 4 Trestného poriadku sa na účely tohto zákona súdom rozumie nielen okresný súd, ale aj krajský súd, Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky, treba za súd, v ktorého obvode sa takýto trest vykonáva, považovať ten súd, ktorý má rovnakú vecnú príslušnosť ako súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že je príslušný okresný súd (ako je tomu napr. pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 Trestného poriadku). Ak prichádza do úvahy okresný aj krajský súd (§ 407 ods. 3 Trestného poriadku), rozhoduje miestne príslušný krajský súd; ak prichádza do úvahy Špecializovaný trestný súd, rozhodne vždy tento súd (rozhodujúca je jeho pôsobnosť).

II. Ustanovenie § 280 ods. 1 veta druhá časť pred bodkočiarkou Trestného poriadku je potrebné analogicky použiť aj na rozhodnutia súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ ide o návrhové konanie a miestne nepríslušný súd o návrhu (žiadosti) konal namiesto postúpenia veci miestne príslušnému súdu podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku *per analogiam*.

III. O žiadosti o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody pre skoršie premlčanie výkonu tohto trestu rozhodne súd na podklade pôsobnosti a príslušnosti založenej ustanovením § 406 ods. 2 Trestného poriadku, keďže ide o rozhodnutie súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody. Proti takému uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má (v prípade vyhovievania žiadosti) odkladný účinok, tak ako pri iných obdobných rozhodnutiach súvisiacich s výkonom trestu odňatia slobody (§ 409 ods. 4, § 411 ods. 3, § 413 ods. 3, § 417 ods. 3 Trestného poriadku), pri analogickom použití naposledy označených ustanovení. 33

74. Prechovávanie omamnej alebo psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 a podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

Pri prečine podľa § 171 Trestného zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Trestného zákona. 36

75. Nesprávnosť použitia ustanovenia § 23 Trestného zákona ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) alternatíva druhá Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia) sa môže týkať aj nesprávneho použitia ustanovenia § 23 Trestného zákona o nepríčetnosti. Túto právnu otázku je možné v dovolacom konaní posudzovať aj na základe dokazovania vykonaného v skoršom súdnom konaní, keďže nejde o skúmanie správnosti a úplnosti zisteného skutku [výnimka z dovolacieho prieskumu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku]. 39

76. Postup po uznaní cudzieho rozhodnutia podľa § 521 ods. 2 a 4 Trestného poriadku.

Ak došlo k uznaniu cudzieho rozhodnutia v konaní podľa Trestného poriadku (prvý diel tretej hlavy piatej časti tohto zákona), pri nariadení výkonu uznaného cudzieho rozhodnutia a pri rozhodovaní o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania sa kompetenčne postupuje podľa § 521 ods. 2 a 4 Trestného poriadku. Príslušný je teda okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva; ak odsúdený nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je príslušný Okresný súd Bratislava I (teda nerozhoduje krajský súd, príslušný na uznávacie konanie podľa § 518 ods. 2 Trestného poriadku). Ide o odlišný režim, než aký je ustanovený v § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení zákona č. 344/2012 Z. z.* 43

* k tomu pozri R 12/2016

71.

STANOVISKO

trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2017, sp. zn. Tpj 39 - 60/2017, na zjednotenie výkladu a aplikácie § 46 ods. 3, § 256 ods. 3 Trestného poriadku vo vzťahu k uplatňovaniu nárokov na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku), a to z hľadiska obsahu konkurujúcich si rozhodnutí: A/ k nárokom na náhradu škody, uplatňovaným v konaní o daňových trestných činoch; B/ k nárokom na náhradu škody, uplatňovaným v konaní o trestných činoch proti životnému prostrediu.

A/

I. Majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), vrátane nároku, ktorý vyplýva z daňovníkom neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, majú administratívnoprávnú povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z. v znení zákona č. 88/2017 Z. z.). Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku - tzv. adhézne konanie (súd o ich priznaní nerozhoduje ani v konaní podľa Civilného sporového poriadku - zákon č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., nakoľko nejde o vec patriacu do pôsobnosti súdov). Je teda vylúčené prekrývanie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu), resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku.

Na závere podľa predchádzajúcich odsekov nič nemení okolnosť, že dotknutý majetkový nárok (s daňovým hmotnoprávnym podkladom) kvantitatívne zodpovedá pri daňovom trestnom čine, ktorý je predmetom trestného konania, kvalifikačnému momentu rozsahu činu (znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty pri daňových trestných činoch podľa § 276 až § 278 Trestného zákona). Rovnako je z pohľadu adhézneho konania irelevantné, ak daňový nárok smeruje proti právnickej osobe a obvinenou z vecne súvisiaceho daňového trestného činu je len fyzická osoba, ktorej konaním bol trestný čin spáchaný; nejde o duplicitne založený nárok na náhradu škody proti takému páchatelovi.

Aj napriek nemožnosti uplatniť daňový majetkový nárok v adhéznom konaní je Slovenská republika, zastúpená príslušným orgánom (uvedeným v prvom odseku tohto bodu), v trestnom konaní o daňovom trestnom čine poškodeným s právami podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku (a podľa povahy veci aj podľa ostatných odsekov tohto ustanovenia, okrem odsekov 3 a 4).

II. Ak je v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní uplatnený daňový majetkový nárok uvedený v bode I. (ako nárok na náhradu škody proti obvinenej fyzickej alebo právnickej osobe), súd poškodeného nepripustí na hlavné pojednávanie (len) s uplatneným nárokom na náhradu škody uznesením podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku, použijúc restriktívny výklad tohto ustanovenia (poškodený zostane v postavení strany vo zvyšku svojich procesných práv). Taký postup sa aj v prípade, ak o nároku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní podľa Daňového poriadku, uplatní namiesto postupu podľa § 256 ods. 4, § 46 ods. 4 Trestného poriadku (keďže prekážka *res iudicata* sa týka len nároku na náhradu škody, o ktorom už bolo rozhodnuté, nie iného nároku).

B/

I. Právne vety uvedené v bodoch I. a II. časti A/ sa primerane použijú aj na akýkoľvek iný majetkový nárok, ktorý nie je podľa svojho hmotnoprávneho podkladu (teda právneho predpisu upravujúceho taký nárok) nárokom na náhradu škody alebo tzv. morálnej škody v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku (nárok podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri tejto charakteristike nároku teda nejde o kvalifikačný moment trestného činu, aj keď môže ísť o rovnakú hodnotu v jej peňažnom vyčíslení.

II. Pri trestnom čine porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 Trestného zákona zodpovedá kvalifikačný moment rozsahu činu (s využitím § 125 ods. 1 veta druhá Trestného zákona) legálnej definícii škody podľa § 124 ods. 3 veta prvá, § 126 ods. 2 Trestného zákona, a z hľadiska peňažného vyčíslenia zároveň spoločenskej hodnote podľa § 95 ods. 1, ods. 3 písm. a) alternatíva posledná, ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ochrane prírody“ vo vykonávacej úprave vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Rozhodovanie o nároku na majetkovú reparáciu (voči obci) ujmy vzniknutej nepovoleným výrubom dreviny (až do výšky spoločenskej hodnoty dreviny - pozri predchádzajúci odsek) však podľa § 48 ods. 1 veta štvrtá a piata naposledy označeného zákona patrí do pôsobnosti orgánu ochrany prírody, ktorým je v tomto prípade okresný úrad alebo obec v zmysle § 64 ods. 1, § 68 písm. h) a § 69 ods. 1 písm. f) zákona o ochrane prírody. Ide teda o administratívnoprávny nárok, ktorý nepatrí do pôsobnosti súdov a nemožno ho uplatniť v adhéznom konaní postupom podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Taký záver platí bez ohľadu na okolnosť, že poškodeným (len) v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku bude obec, na území ktorej sa neoprávnený výrub uskutočnil; môže ním byť aj Slovenská republika zastúpená príslušným okresným úradom, ak si okresný úrad v súvislosti s trestným konaním také postavenie vyhradí v kontexte § 68 písm. h) zákona o ochrane prírody.

Predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) v rámci činnosti podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), na základe podnetu generálneho prokurátora Slovenskej republiky, zistil výkladové rozdiely v právoplatných rozhodnutiach senátov trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu tak, ako sú prezentované nižšie. Otázka, ktorú bolo potrebné výkladovo riešiť, bola v návrhu stanoviska vymedzená nasledovne:

Je možné majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov) uplatniť v trestnom konaní proti obvinenému v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku ako nárok na náhradu škody?

Obsahová podstata konkurenčných názorov:

V časti A/ sú zaradené rozhodnutia pod bodmi A.1/, A.2/ a A.3/.

Rozhodnutie A.1/ vychádza z názoru, že majetkové nároky štátu zodpovedajúce daňovému dlhu a vyplývajúce z vyplatenia daňovníkovi neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty (nadmerný odpočet) a spotrebnej dane nie je možné zo strany poškodeného (§ 46 ods. 1 Trestného poriadku), ktorým je Slovenská republika zastúpená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, uplatniť v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku).

Rozhodnutie A.2/ rovnako vychádza z nemožnosti uplatnenia takých nárokov v trestnom konaní (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku), avšak navyše aj z tézy, že v trestnom konaní v prípade daňových trestných činov nie je žiaden subjekt, ktorý by bol poškodeným (čo i len) v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku a v nadväznosti na to stranou v súdnom konaní; nie je ňou teda ani Slovenská republika zastúpená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky.

Rozhodnutie A.3/ vychádza z názoru, že Slovenská republika zastúpená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky je v prípade daňových trestných činov poškodeným v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý má zároveň aj možnosť tomu zodpovedajúce nároky, avšak len tie, ktoré vyplývajú z vyplatenia neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty (nadmerný odpočet tejto dane), uplatniť v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

A.1/

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. februára 2014, sp. zn. 4 To 5/2014, o odvolaní obžalovaného M. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. januára 2014, sp. zn. BB – 3T 25/2012, rozhodol tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. zrušil vo výroku o náhrade škody.

Z o d ô v o d n e n i a :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej tiež len „prvostupňový súd“) z 23. januára 2014, sp. zn. BB-3T 25/2012, bol obžalovaný M. V. uznaný za vinného v

bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 7/, 10/, 11/, 12/, 14/, 16/, 17/, 18/, 20/, 22/ a 23/ z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a v bodoch 6/, 8/, 9/, 13/, 15/, 19/, 21/ a 24/ v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/

M. V. splnomocnený konateľ pôvodne za spoločnosť B. B., neskôr H. (ďalej len B.) vytvoril obchodné reťazce vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru „Euro očká špeciál“ na očkovanie jabloní odrody FUJI (ďalej len „euroočká špeciál“) si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom:

a/ dňa 29. decembra 2008 podal na Daňovom úrade Kráľovský Chlmec, ul. Mierová č. 2, Kráľovský Chlmec (ďalej len „DÚ Kráľovský Chlmec“) v mene spol. B., riadne daňové priznanie k DPH a dňa 2. februára 2009 dodatočné daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 2008, v ktorom uplatnil odpočet DPH vo výške 115 727 847 Sk (3 841 460,76 €), pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá aj faktúra č. 30092008/S zo dňa 30. septembra 2008 vystavená spol. S.S. (ďalej len S.) pre spol. B., deklarujúca dodanie 5 762 689 ks euroočiek špeciál v sume 699 475 191 Sk (23 218 322,74 €), z toho DPH 111 680 912,82 Sk (3 707 127,16 €),

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 111 680 912,82 Sk (3 707 127,16 €),

b/ dňa 26. januára 2009 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B., riadne daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2008, v ktorom uplatnil odpočet DPH vo výške 122 658 568 Sk (4 071 518,56 €), pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 21122008/S zo dňa 21. decembra 2008 od spol. S., pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 530 000 ks euroočiek špeciál v sume 185 711 400 Sk (6 164 489,15 €), z toho DPH 29 651 400 Sk (984 246,17 €),

č. 22122008/S zo dňa 22. decembra 2008 od spol. S., pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 470 000 ks euroočiek špeciál v sume 178 428 600 Sk (5 922 744,47 €), z toho DPH 28 488 600 Sk (945 648,28 €),

č. 28122008/S zo dňa 28. decembra 2008 od spol. S., pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 440 000 ks euroočiek špeciál v sume 174 787 200 Sk (5 801 872,14 €), z toho DPH 27 907 200 Sk (926 349,33 €),

č. 29122008/S zo dňa 29. decembra 2008 od spol. S., pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 561 031 ks euroočiek špeciál v sume 189 477 943 Sk (6 289 515,47 €), z toho DPH 30 252 780,78 Sk (1 004 208,35 €),

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo a obžalovaný M. V. konečný vývoz a odpredaj euroočiek maďarskej spoločnosti P., IČO: X., sídlo H. (ďalej len P. P.), ktorú mal zastupovať E. P., ktorý zomrel už v roku 2002, len fiktívne predstieral, čím takto skrátil daň vo výške 116 299 980,78 Sk (3 860 452,13 €),

2/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti T. T. (ďalej len T.) vytvoril obchodné reťazce obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru „euroočká špeciál“ (na očkovanie jabloní) a euroočká bližšie nešpecifikované, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom:

a/ dňa 10. júna 2009 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. T., daňové priznanie DPH za 1. štvrťrok 2009, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 4 222 787,36 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 26032009/VE zo dňa 26. marca 2009 od spol. V. V. (ďalej len V.) pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 427 400 ks euroočiek špeciál v sume 6 284 842,20 €, z toho DPH 1 003 462,20 €,

č. 27032009/VE zo dňa 27. marca 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 427 500 ks euroočiek špeciál v sume 6 285 282,50 €, z toho DPH 1 003 532,50 €,

č. 29032009/VE zo dňa 29. marca 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 427 600 ks euroočiek špeciál v sume 6 285 722,80 €, z toho DPH 1 003 602,80 €,

č. 30032009/VE zo dňa 30. marca 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 427 390 ks euroočiek špeciál v sume 6 284 798,20 €, z toho DPH 1 003 455,17 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 4 014 052,67 €,

b/ dňa 2. septembra 2009 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. T., daňové priznanie DPH za 2. štvrťrok 2009, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 5 864 823,03 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 01062009/VE zo dňa 1. júna 2009 od spol. V pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 000 ks euroočiek v sume 6 372 450,00 €, z toho DPH 1 017 450,00 €,

č. 06062009/VE zo dňa 6. júna 2009 od spol. V pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 100 ks euroočiek v sume 6 372 896,25 €, z toho DPH 1 017 521,25 €,

č. 14062009/VE zo dňa 14. júna 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 200 ks euroočiek v sume 6 373 342,50 €, z toho DPH 1 017 592,50 €,

č. 20062009/VE zo dňa 20. júna 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 26062009/VE zo dňa 26. júna 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 600 ks euroočiek špeciál v sume 6 375 127,50 €, z toho DPH 1 017 877,50 €,

č. 30062009/VE zo dňa 30. júna 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 677 318 ks euroočiek v sume 3 022 531,57 €, z toho DPH 482 589,07 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 5 570 765,32 €,

c/ dňa 12. novembra 2009 podal na DÚ Kráľovský Chlmec za spoločnosť T., daňové priznanie DPH za 3. štvrťrok 2009, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 5 330 228,80 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 05092009/VE zo dňa 5. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 000 ks euroočiek v sume 6 372 450,57 €, z toho DPH 1 017 450,00 €,

č. 09092009/VE zo dňa 9. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 200 ks euroočiek v sume 6 373 342,50 €, z toho DPH 1.017.592,50 €,

č. 12092009/VE zo dňa 12. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 19092009/VE zo dňa 19. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 600 ks euroočiek špeciál v sume 6 375 127,50 €, z toho DPH 1 017 877,50 €,

č. 23092009/VE zo dňa 23. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 347 142 ks euroočiek v sume 6 011 621,17 €, z toho DPH 959 838,67 €,

č. 30092009/VE zo dňa 30. septembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 83 495 ks euroočiek v sume 372 596,40 €, z toho DPH 59 490,19 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 5 089 983,86 €,

d/ dňa 1. februára 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. T., daňové priznanie DPH za 4. štvrťrok 2009, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 5 309 720,42 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 17122009/VE zo dňa 17. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 18122009/VE zo dňa 18. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 21122009/VE zo dňa 21. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 22122009/VE zo dňa 22. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 23122009/VE zo dňa 23. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 374 235,00 €, z toho DPH 1 017 735,00 €,

č. 28122009/VE zo dňa 28. decembra 2009 od spol. V., pre spol. T., deklarujúca dodanie 14 500 ks euroočiek v sume 64 706,25 €, z toho DPH 10 331,25 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju euroočiek nedošlo a ich odber už Špecializovaným trestným súdom Pezinok odsúdený M. M., občan Maďarska, zastupujúci maďarské odberateľské spoločnosti M. M. so sídlom H. (ďalej len M.) a K. K., sídlo H. (ďalej len K.) v roku 2009 a 2010 len fiktívne deklaroval podpisovaním niektorých účtovných a daňových dokladov, čím takto obžalovaný M. V. skrátil daň vo výške 5 099 006,25 €,

3/

a/ M. V. ako konateľ spoločnosti G. G. (ďalej len G.) vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru euroočká, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie dane z pridanej hodnoty v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 20. mája 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spoločnosti G. daňové priznanie DPH za 1. štvrťrok 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 6 419 739,68 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých za obdobie od 1. marca 2010 do 31. marca 2010 6 faktúr vystavených od spol. L. L. (ďalej len „L.“) pre spol. G., deklarujuúcich dodanie 8 573 353 ks euroočiek v celkovej sume 37 646 011,25 €, z toho DPH 6 010 707,67 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. Š-01032010 zo dňa 1. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 600 ks euroočiek v sume 6 273 125,46 €, z toho DPH 1 001 591,46 €,

č. Š-04032010 zo dňa 4. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 272 247,24 €, z toho DPH 1 001 451,24 €,

č. Š-08032010 zo dňa 8. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 100 ks euroočiek v sume 6 270 929,91 €, z toho DPH 1 001 240,91 €,

č. Š-10032010 zo dňa 10. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 200 ks euroočiek v sume 6 271 369,02 €, z toho DPH 1 001 311,02 €,

č. Š-12032010 zo dňa 12. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 000 ks euroočiek v sume 6 270 490,80 €, z toho DPH 1 001 170,80 €,

č. Š-15032010 zo dňa 15. marca 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 431 953 ks euroočiek v sume 6 287 848,82 €, z toho DPH 1 003 942,24 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 6 010 707,67 €,

b/ M. V. ako konateľ spoločnosti G., dňa 26. júla 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spoločnosti G. daňové priznanie DPH za 2. štvrťrok 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 5 173 684,99 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 1. júna 2010 do 30. júna 2010 5 faktúr vystavených od spol. L. pre spol. G., deklarujúcich dodanie 7 140 900 ks Špeciálne euroočká v celkovej sume 31 356 405,99 €, z toho DPH 5 006 484,99 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 01062010/LŠ zo dňa 1. júna 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 100 ks euroočiek v sume 6 270 929,91 €, z toho DPH 1 001 240,91 €,

č. 02062010/LŠ zo dňa 2. júna 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 000 ks euroočiek v sume 6 270 490,80 €, z toho DPH 1 001 170,80 €,

č. 03062010/LŠ zo dňa 3. júna 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 200 ks euroočiek v sume 6 271 369,02 €, z toho DPH 1 001 311,02 €,

č. 04062010/LŠ zo dňa 4. júna 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 400 ks euroočiek v sume 6 272 247,24 €, z toho DPH 1 001 451,24 €,

č. 05062010/LŠ zo dňa 5. júna 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 428 200 ks euroočiek v sume 6 271 369,02 €, z toho DPH 1 001 311,02 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 5 006 484,99 €,

c/ M. V. ako konateľ spoločnosti G., dňa 25. októbra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spoločnosti G. daňové priznanie DPH za 3. štvrťrok 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 3 996 726,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté od 1. augusta 2010 do 31. augusta 2010 4 faktúry vystavené od spol. L. pre spol. G., deklarujúce dodanie 5 460 000 ks špeciálne euroočká v celkovej sume 23 975 406,00 €, z toho DPH 3 828 006,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 02082010/LŠ zo dňa 2. augusta 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 350 000 ks euroočiek v sume 5 927 985 €, z toho DPH 946 485 €,

č. 03082010/LŠ zo dňa 3. augusta 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 350 000 ks euroočiek v sume 5 927 985 €, z toho DPH 946 485 €,

č. 05082010/LŠ zo dňa 5. augusta 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 380 000 ks euroočiek v sume 6 059 718 €, z toho DPH 967 518 €,

č. 06082010/LŠ zo dňa 6. augusta 2010 od spol. L., pre spol. G., deklarujúca dodanie 1 380 000 ks euroočiek v sume 6 059 718 €, z toho DPH 967 518 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 3 828 006,00 €,

pričom v bodoch 3/ a/, b/, c/ v skutočnosti k nákupu a predaju euroočiek nedošlo a ich odber už špecializovaným trestným súdom Pezinok odsúdený M. M., občan Maďarska, zastupujúci maďarskú odberateľskú spoločnosť M. v roku 2010 len fiktívne deklaroval podpisovaním niektorých účtovných a daňových dokladov, čím takto obžalovaný M. V. skrátil daň v celkovej výške 14 845 198,70 €,

4/

M. V. zastupujúci podnikateľský subjekt M. V.-V., vytvoril obchodné reťazce vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút smrekový (ďalej len „lykožrút“), si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 1. februára 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene subjektu M. V.-V., daňové priznanie DPH za mesiac december 2009, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 553 122,67 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté aj faktúry:

č. 01122009/TV zo dňa 1. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 815 723 ks lykožrúta v sume 410 535,00 €, z toho DPH 65 547,60 €,

č. 02122009/TV 1 zo dňa 2. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 510 000 ks lykožrúta v sume 115 311,00 €, z toho DPH 18 411,00 €,

č. 02122009/TV zo dňa 2. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., , deklarájúca dodanie 1 628 300 ks lykožrúta v sume 368 158,60 €, z toho DPH 58 781,63 €,

č. 03122009/TV zo dňa 3. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 892 425 ks lykožrúta v sume 427 877,00 €, z toho DPH 68 316,54 €,

č. 04122009/TV2 zo dňa 4. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 735 690 ks lykožrúta v sume 392 439,50 €, z toho DPH 62 658,41 €,

č. 07122009/TV zo dňa 7. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 920 870 ks lykožrúta v sume 434 308,70 €, z toho DPH 69 343,41 €,

č. 08122009/TV zo dňa 8. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 627 200 ks lykožrúta v sume 367 909,90 €, z toho DPH 58 741,92 €,

č. 09122009/TV zo dňa 9. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 782 765 ks lykožrúta v sume 403 083,20 €, z toho DPH 64 357,82 €,

č. 10122009/TV zo dňa 10. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 948 700 ks lykožrúta v sume 440 601,10 €, z toho DPH 70 348,07 €,

č. 11122009/TV zo dňa 11. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 826 500 ks lykožrúta v sume 412 971,70 €, z toho DPH 65 936,65 €,

č. 14122009/TV zo dňa 14. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 2 110 400 ks lykožrúta v sume 477 161,40 €, z toho DPH 76 185,44 €,

č. 15122009/TV zo dňa 15. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 927 285 ks lykožrúta vsunie 435 759,10 €, z toho DPH 69 547,99 €,

č. 15122009/TV1 zo dňa 15. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 020 000 ks lykožrúta v sume 230 622,00 €, z toho DPH 36 822,00 €,

č. 16122009/TV zo dňa 16. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 2 026 000 ks lykožrúta v sume 458 078,60 €, z toho DPH 73 138,60 €,

č. 17122009/TV zo dňa 17. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 1 684 900 ks lykožrúta v sume 380 955,90 €, z toho DPH 60 824,89 €,

č. 18122009/TV zo dňa 18. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarájúca dodanie 2 124 300 ks lykožrúta v sume 480 304,20 €, z toho DPH 76 687,23 €,

č. 21122009/TV zo dňa 21. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 986 720 ks lykožrúta v sume 449 197,40 €, z toho DPH 71 720,59 €,

č. 22122009/TV zo dňa 22. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 328 400 ks lykožrúta v sume 526 451,20 €, z toho DPH 84 055,24 €,

č. 23122009/TV zo dňa 23. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 563 524 ks lykožrúta v sume 579 612,80 €, z toho DPH 92 543,22 €,

č. 28122009/TV zo dňa 28. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 986 795 ks lykožrúta v sume 449 214,30 €, z toho DPH 71 723,30 €,

č. 29122009/TV zo dňa 29. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 426 900 ks lykožrúta v sume 322 622,10 €, z toho DPH 51 511,09 €,

č. 30122009/TV2 zo dňa 30. decembra 2009 od spol. T., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 786 803 ks lykožrúta v sume 403 996,20 €, z toho DPH 64 503,59 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 1 431 706,23 €,

5/

M. V. ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom M. V.-V. vytvoril obchodný reťazec vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút smrekový (ďalej len „lykožrút“) si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom:

a/ dňa 3. marca 2010 podal na Daňový úrad v Trebišove (ďalej len „DÚ Trebišov“) v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie DPH za mesiac január 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 2 288 873,69 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 2. januára 2010 do 28. januára 2010 22 faktúr vystavených od spol. G. pre subjekt M. V.-V., deklarujuúcich dodanie 56 842 000 ks lykožrúta v sume 13 527 633,91 €, z toho DPH 2 130 034,02 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 02012010/G zo dňa 2. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 416 700 ks lykožrúta v sume 575 174,60 €, z toho DPH 91 834,60 €,

č. 04012010/G1 zo dňa 4. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 576 426 ks lykožrúta v sume 613 189,40 €, z toho DPH 97 904,19 €,

č. 05012010/G zo dňa 5. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 446 912 ks lykožrúta v sume 582 365,10 €, z toho DPH 92 982,66 €,

č. 07012010/G zo dňa 7. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 516 897 ks lykožrúta v sume 599 021,50 €, z toho DPH 65 642,09 €,

č. 08012010/G1 zo dňa 8. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 258 631 ks lykožrúta v sume 537 554,20 €, z toho DPH 85 827,98 €,

č. 09012010/G zo dňa 9. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 168 726 ks lykožrúta vsunie 516 156,80 €, z toho DPH 82 411,59 €,

č. 11012010/G zo dňa 11. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 418 825 ks lykožrúta v sume 575 442,40 €, z toho DPH 91 877,35 €,

č. 12012010/G1 zo dňa 12. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 956 016 ks lykožrúta v sume 703 531,61 €, z toho DPH 112 328,61 €,

č. 13012010/G1 zo dňa 13. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 326 485 ks lykožrúta v sume 553 703,40 €, z toho DPH 88 406,43 €,

č. 14012010/G zo dňa 14. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 962 197 ks lykožrúta v sume 705 002,90 €, z toho DPH 112 563,49 €,

č. 15012010/G1 zo dňa 15. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 496 800 ks lykožrúta v sume 594 238,40 €, z toho DPH 94 878,40 €,

č. 16012010/G zo dňa 16. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 596 700 ks lykožrúta v sume 618 014,60 €, z toho DPH 98 674,60 €,

č. 18012010/G1 zo dňa 18. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 625 400 ks lykožrúta v sume 624 845,20 €, z toho DPH 99 765,20 €,

č. 19012010/G zo dňa 19. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 598 300 ks lykožrúta v sume 618 395,40 €, z toho DPH 98 735,40 €,

č. 20012010/G1 zo dňa 20. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 716 400 ks lykožrúta v sume 645 503,20 €, z toho DPH 103 223,20 €,

č. 21012010/G zo dňa 21. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 976 800 ks lykožrúta v sume 708 478,40 €, z toho DPH 113 118,40 €,

č. 22012010/G1 zo dňa 22. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 872 400 ks lykožrúta v sume 683 631,20 €, z toho DPH 109 151,20 €,

č. 23012010/G zo dňa 23. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 324 600 ks lykožrúta v sume 553 254,80 €, z toho DPH 88 334,80 €,

č. 25012010/G1 zo dňa 25. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 746 200 ks lykožrúta v sume 653 595,60 €, z toho DPH 104 355,60 €,

č. 26012010/G zo dňa 26. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 894 400 ks lykožrúta v sume 689 343,20 €, z toho DPH 110 063,20 €,

č. 27012010/G zo dňa 27. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 583 772 ks lykožrúta v sume 614 937,70 €, z toho DPH 98 183,34 €,

č. 28012010/G zo dňa 28. januára 2010 od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 362 413 ks lykožrúta v sume 562 254,30 €, z toho DPH 89 771,69 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 2 130 034,02 €,

b/ dňa 31. marca 2010 podal na DÚ Trebišov v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie DPH za mesiac február 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 2 128.402,95 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 1. februára 2010 do 26. februára 2010 21 faktúr vystavených od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujuúcich dodanie 52 813 025 ks lykožrúta v sume 12 569 928,40 €, z toho DPH 2 006 963,35 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 01022010/G zo dňa 1. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 590 700 ks lykožrúta v sume 616 586,60 €, z toho DPH 98 446,60 €,

č. 02022010/G zo dňa 2. februára 2010 od spol. G., spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 589 800 ks lykožrúta v sume 616 372,40 €, z toho DPH 98 412,40 €,

č. 03022010/G zo dňa 3. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 588 600 ks lykožrúta v sume 616 086,80 €, z toho DPH 98 366,80 €,

č. 04022010/G zo dňa 4. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 587 500 ks lykožrúta v sume 615 563,20 €, z toho DPH 98 325 €,

č. 05022010/G zo dňa 5. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 586 400 ks lykožrúta v sume 615 563,20 €, z toho DPH 98 283,20 €,

č. 08022010/G zo dňa 8. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 585 300 ks lykožrúta v sume 615 301,40 €, z toho DPH 98 241,40 €,

č. 09022010/G zo dňa 9. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 584 200 ks lykožrúta v sume 615 039,60 €, z toho DPH 98 199,60 €,

č. 10022010/G zo dňa 10. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 583 100 ks lykožrúta v sume 614 777,80 €, z toho DPH 98 157,80 €,

č. 11022010/G zo dňa 11. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 580 200 ks lykožrúta v sume 614 516,00 €, z toho DPH 98 116,00 €,

č. 12022010/G zo dňa 12. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 581 900 ks lykožrúta v sume 614 492,20 €, z toho DPH 98 112,20 €,

č. 15022010/G zo dňa 15. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 589 700 ks lykožrúta v sume 616 348,60 €, z toho DPH 98 408,60 €,

č. 16022010/G zo dňa 16. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 590 300 ks lykožrúta v sume 616 491,40 €, z toho DPH 98 431,40 €,

č. 17022010/G zo dňa 17. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 591 200 ks lykožrúta v sume 616 705,60 €, z toho DPH 98 465,60 €,

č. 17022010/G1 zo dňa 17. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 000 000 ks lykožrúta v sume 238 000,00 €, z toho DPH 38 000,00 €,

č. 18022010/G zo dňa 18. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 601 000 ks lykožrúta v sume 619 038,00 €, z toho DPH 98 838,00 €,

č. 19022010/G zo dňa 19. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 570 500 ks lykožrúta v sume 611 779,00 €, z toho DPH 97 679,00 €,

č. 22022010/G zo dňa 22. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 560 400 ks lykožrúta v sume 609 375,20 €, z toho DPH 97 295,20 €,

č. 23022010/G zo dňa 23. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 603 200 ks lykožrúta v sume 619 561,60 €, z toho DPH 98 921,60 €,

č. 24022010/G zo dňa 24. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 605 100 ks lykožrúta v sume 620 013,80 €, z toho DPH 98 993,80 €,

č. 25022010/G zo dňa 25. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 595 500 ks lykožrúta v sume 617 729,00 €, z toho DPH 98 629,00 €,

č. 26022010/G zo dňa 26. februára 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 648 425 ks lykožrúta v sume 630 325,20 €, z toho DPH 100 640,15 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 2 006 963,35 €,

c/ dňa 12. mája 2010 podal na DÚ Trebišov v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie DPH za mesiac marec 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 2 016 544,42 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo

zahrnutých od 1. marca 2010 do 31. marca 2010 23 faktúr vystavených od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklarujúcich dodanie 47 565 243 ks lykožrúta v sume 11 320 517,76 €, z toho DPH 1 807 476,20 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 01032010/G zo dňa 1. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 815 ks lykožrúta v sume 504 277,97 €, z toho DPH 80 514,97 €,

č. 02032010/G zo dňa 2. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 200 ks lykožrúta v sume 504 369,60 €, z toho DPH 80 529,60 €,

č. 03032010/G zo dňa 3. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 117 600 ks lykožrúta v sume 503 988,80 €, z toho DPH 80 468,80 €,

č. 04032010/G zo dňa 4. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 920 ks lykožrúta v sume 504 302,96 €, z toho DPH 80 518,96 €,

č. 05032010/G zo dňa 5. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 265 ks lykožrúta v sume 504 147,07 €, z toho DPH 80 494,07 €,

č. 08032010/G zo dňa 8. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 117 946 ks lykožrúta v sume 504 070,91 €, z toho DPH 80 481,91 €,

č. 09032010/G zo dňa 9. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 425 ks lykožrúta v sume 504 185,15 €, z toho DPH 80 500,15 €,

č. 10032010/G zo dňa 10. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 500 ks lykožrúta v sume 504 441,00 €, z toho DPH 80 541,00 €,

č. 11032010/G zo dňa 11. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 220 400 ks lykožrúta v sume 528 455,20 €, z toho DPH 84 375,20 €,

č. 12032010/G zo dňa 12. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 115 276 ks lykožrúta v sume 503 425,70 €, z toho DPH 80 380,49 €,

č. 15032010/G zo dňa 15. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 495 ks lykožrúta v sume 504 201,80 €, z toho DPH 80 502,81 €,

č. 16032010/G zo dňa 16. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 121 500 ks lykožrúta v sume 504 917,00 €, z toho DPH 80 617,00 €,

č. 17032010/G zo dňa 17. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 475 ks lykožrúta v sume 504 435,10 €, z toho DPH 80 540,05 €,

č. 18032010/G zo dňa 18. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 762 ks lykožrúta v sume 504 265,40 €, z toho DPH 80 512,96 €,

č. 19032010/G zo dňa 19. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 000 ks lykožrúta v sume 504 084,00 €, z toho DPH 80 484,00 €,

č. 22032010/G zo dňa 22. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 115 700 ks lykožrúta v sume 503 536,60 €, z toho DPH 80 393,60 €,

č. 23032010/G zo dňa 23. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 425 ks lykožrúta v sume 504 185,20 €, z toho DPH 80 500,15 €,

č. 24032010/G zo dňa 24. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 007 500 ks lykožrúta v sume 477 785,00 €, z toho DPH 76 285,00 €,

č. 25032010/G zo dňa 25. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 008 700 ks lykožrúta v sume 478 070,60 €, z toho DPH 76 330,60 €,

č. 26032010/G zo dňa 26. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 245 411 ks lykožrúta v sume 534 407,80 €, z toho DPH 85 325,62 €,

č. 29032010/G zo dňa 29. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 096 500 ks lykožrúta v sume 498.967,00 €, z toho DPH 79 667,00 €.

č. 30032010/G zo dňa 30. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 096 678 ks lykožrúta v sume 499 009,40 €, z toho DPH 79 673,76 €,

č. 31032010/G zo dňa 31. marca 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 995 750 ks lykožrúta v sume 236 988,50 €, z toho DPH 37 838,50 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 1 807 476,20 €,

6/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B. B. (ďalej len B.) vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a za týmto účelom dňa 25. mája 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B. daňové priznanie DPH za mesiac apríl 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 86 383,50 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté faktúry:

č. 06042010/V3 zo dňa 6. apríla 2010 od subjektu M. V.-V., pre spol. B., deklarujúca dodanie 585 000 ks lykožrúta v sume 146 191,50 €, z toho DPH 23 341,50 €,

č. 20042010/V3 zo dňa 20. apríla 2010 od subjektu M. V.-V., pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 025 000 ks lykožrúta v sume 215 250,00 €, z toho DPH 40 897,50 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto nedôvodne uplatnil vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 64 239,00 €,

7/

M. V. ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom M. V.-V. vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 25. júna 2010 podal na DÚ Trebišov v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie k DPH za mesiac máj 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 752 530,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 3. mája 2010 do 31. mája 2010 22 faktúr vystavených od spol. G. pre subjekt M. V.-V., deklarujúcich dodanie 44 982 080 ks lykožrúta v sume 10 705 735,46 €, z toho DPH 1 709 319,11 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 03052010/G zo dňa 3. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 110 825 ks lykožrúta v sume 502 376,40 €, z toho DPH 80 211,36 €,

č. 04052010/G zo dňa 4. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 115 235 ks lykožrúta v sume 503 425,90 €, z toho DPH 80 378,93 €,

č. 05052010/G zo dňa 5. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 123 415 ks lykožrúta v sume 505 372,80 €, z toho DPH 80 689,77 €,

č. 06052010/G zo dňa 6. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 025 385 ks lykožrúta v sume 482 041,60 €, z toho DPH 76 964,63 €,

č. 07052010/G zo dňa 7. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 016 825 ks lykožrúta v sume 480 004,40 €, z toho DPH 76 639,36 €,

č. 10052010/G zo dňa 10. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 123 412 ks lykožrúta v sume 505 372,10 €, z toho DPH 80 689,66 €,

č. 11052010/G zo dňa 11. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 425 ks lykožrúta v sume 504 423,20 €, z toho DPH 80 538,16 €,

č. 12052010/G zo dňa 12. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 016 243 ks lykožrúta v sume 479 865,80 €, z toho DPH 76 617,23 €,

č. 13052010/G zo dňa 13. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 042 325 ks lykožrúta v sume 486 073,40 €, z toho DPH 77 608,36 €,

č. 14052010/G zo dňa 14. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 014 215 ks lykožrúta v sume 479 383,20 €, z toho DPH 76 540,17 €,

č. 17052010/G zo dňa 17. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 918 752 ks lykožrúta v sume 456 663,00 €, z toho DPH 72 912,58 €,

č. 18052010/G zo dňa 18. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 825 749 ks lykožrúta v sume 434 528,30 €, z toho DPH 69 378,47 €,

č. 19052010/G zo dňa 19. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 116 725 ks lykožrúta v sume 503 780,60 €, z toho DPH 80 435,56 €,

č. 20052010/G zo dňa 20. mája 2010 od spol. G., s.r.o., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 216 412 ks lykožrúta v sume 527 506,10 €, z toho DPH 84 223,66 €,

č. 21052010/G zo dňa 21. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 028 752 ks lykožrúta v sume 482 843,00 €, z toho DPH 77 092,58 €,

č. 24052010/G zo dňa 24. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 425 ks lykožrúta v sume 504 423,16 €, z toho DPH 80 538,16 €,

č. 25052010/G zo dňa 25. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 015 410 ks lykožrúta v sume 479 667,60 €, z toho DPH 76 585,58 €,

č. 26052010/G zo dňa 26. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 124 560 ks lykožrúta v sume 505 645,30 €, z toho DPH 80 733,28 €,

č. 27052010/G zo dňa 27. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 119 560 ks lykožrúta v sume 504 455,30 €, z toho DPH 80 543,28 €,

č. 28052010/G zo dňa 28. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 151 000 ks lykožrúta v sume 511 938,00 €, z toho DPH 81 738,00 €,

č. 29052010/G zo dňa 29. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 520 180 ks lykožrúta v sume 361 802,80 €, z toho DPH 57 766,83 €,

č. 31052010/G zo dňa 31. mája 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 250 ks lykožrúta v sume 504 143,50 €, z toho DPH 80 493,50 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške 1 709 319,11 €,

8/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti A. A. (ďalej len A.) vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrúť, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a za týmto účelom dňa 26. júla 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. A. daňové priznanie k DPH za mesiac jún 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 78 667,80 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 100610/V6 zo dňa 10. júna 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. A., deklarujúca dodanie 1 303 259 ks lykožrúta smrekového v sume 325 684,42 € z toho DPH 52 000,03 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto nedôvodne uplatnil vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 52 000,03 €,

9/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrúť, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a za týmto účelom dňa 26. júla 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B. daňové priznanie k DPH za mesiac jún 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 91 799,97 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 100610/V7 zo dňa 10. júna 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklarujúca dodanie 1 253 132 ks lykožrúta smrekového v sume 313 157,69 €, z toho DPH 49 999,97 €,

pričom v skutočnosti k nákupu tohto tovaru nedošlo, čím si takto nedôvodne uplatnil vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 49 999,97 €,

10/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J. J. H. (ďalej len J.) vytvoril obchodný reťazec vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrúť, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom:

a/ dňa 26. júla 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J. daňové priznanie DPH za mesiac jún 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 562 514,49 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 170610/G zo dňa 17. júna 2010 vystavená od spol. G., pre spol. J., deklarujúca dodanie 9 210 530 ks lykožrúta v sume 2 192 106,10 €, z toho DPH 350 000,13 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 350 000,13 €,

b/ dňa 26. júla 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J. daňové priznanie DPH za mesiac jún 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 561 514,49 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 300610/V7 zo dňa 30. júna 2010 vystavená od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 4 010 500 ks lykožrúta v sume 1 002 223,95 €, z toho DPH 160 018,95 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 160 018,95 €,

11/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrúť, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 25. augusta 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B. daňové priznanie DPH za mesiac júl 2010, v

ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 171 688,69 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté faktúry:

č. 150710/V zo dňa 15. júla 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklarujúca dodanie 2 186 540 ks lykožrúta smrekového v sume 546 416,35 €, z toho DPH 87 242,95 €,

č. 300710/V zo dňa 30. júla 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklarujúca dodanie 2 100 000 ks lykožrúta smrekového v sume 524 790,00 €, z toho DPH 83 790,00 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 171 032,95 €,

12/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 25. augusta 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J. daňové priznanie DPH za mesiac júl 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 237 716,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté faktúry:

č. 010710/V zo dňa 1. júla 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 216 500 ks lykožrúta smrekového v sume 553 903,35 €, z toho DPH 88 438,35 €,

č. 150710/V zo dňa 15. júla 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 118 750 ks lykožrúta smrekového v sume 529 475,63 €, z toho DPH 84 538,13 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 172 976,48 €,

13/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a za týmto účelom dňa 27. septembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B., daňové priznanie DPH za mesiac august 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 42 094,50 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 030810/V1 zo dňa 3. augusta 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklarujúca dodanie 950 000 ks lykožrúta smrekového v sume 237 405,00 €, z toho DPH 37 905,00 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto nedôvodne uplatnil vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 37 905,00 €,

14/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 27. septembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., riadne daňové priznanie DPH za mesiac august 2010 a dňa 14. októbra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., dodatočné daňové priznanie DPH za mesiac august 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 799 371,51 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 1. augusta 2010 do 31. augusta 2010 9 faktúr vystavených od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujuúcich dodanie 17 596 460 ks lykožrúta v sume 4 397 355,36 €, z toho DPH 702 098,76 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 040810/V3 zo dňa 4. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 958 690 ks lykožrúta v sume 489 476,63 €, z toho DPH 78 151,73 €,

č. 100810/V2 zo dňa 10. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 189 650 ks lykožrúta v sume 547 193,54 €, z toho DPH 87 367,04 €,

č. 120810/V zo dňa 12. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 976 600 ks lykožrúta v sume 493 952,34 €, z toho DPH 78 866,34 €,

č. 160810/V zo dňa 16. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 850 000 ks lykožrúta v sume 462 315,00 €, z toho DPH 73 815,00 €,

č. 160810/V2 zo dňa 16. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 250 400 ks lykožrúta v sume 562 374,96 €, z toho DPH 89 790,96 €,

č. 190810/V zo dňa 19. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 845 600 ks lykožrúta v sume 461 215,44 €, z toho DPH 73 639,44 €,

č. 230810/V zo dňa 23. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 845 100 ks lykožrúta v sume 461 090,49 €, z toho DPH 73 619,49 €,

č. 250810/V zo dňa 25. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 984 620 ks lykožrúta v sume 495 956,54 €, z toho DPH 79 186,34 €,

č. 310810/V2 zo dňa 31. augusta 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 695 800 ks lykožrúta v sume 423 780,42 €, z toho DPH 67 662,42 €.

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške 702 098,76 €,

15/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a za týmto účelom dňa 25. októbra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B., daňové priznanie DPH za mesiac september 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 157 186,01 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 030910/V, zo dňa 3. septembra 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklarujúca dodanie 2 145 670 ks lykožrúta smrekového v sume 536 202,93 €, z toho DPH 85 612,23 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto nedôvodne uplatnil vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 85 612,23 €,

16/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom:

a/ dňa 25. októbra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., riadne daňové priznanie DPH za mesiac september 2010 a dňa 19. novembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., dodatočné daňové priznanie DPH za mesiac september 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 504 290,46 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 1. septembra 2010 do 30. septembra 2010 15 faktúr vystavených od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujuúcich dodanie celkovo 30 824 401 ks lykožrúta v sume 7 703 017,82 €, z toho DPH 1 229 893,61 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 060910/V zo dňa 6. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 002 354 ks lykožrúta v sume 500 388,26 €, z toho DPH 79 893,92 €,

č. 070910/V zo dňa 7. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 845 650 ks lykožrúta v sume 461 227,94 €, z toho DPH 73 641,44 €,

č. 080910/V zo dňa 8. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 984 650 ks lykožrúta v sume 495 964,04 €, z toho DPH 79 187,54 €,

č. 100910/V zo dňa 10. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 746 240 ks lykožrúta v sume 436 385,38 €, z toho DPH 69 674,98 €,

č. 130910/V zo dňa 13. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 145 327 ks lykožrúta v sume 536 117,22 €, z toho DPH 85 598,55 €,

č. 140910/V1 zo dňa 14. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 983 210 ks lykožrúta v sume 495 604,18 €, z toho DPH 79 130,08 €,

č. 160910/V zo dňa 16. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 116 580 ks lykožrúta v sume 528 933,34 €, z toho DPH 84 451,54 €,

č. 170910/V zo dňa 17. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 286 763 ks lykožrúta v sume 571 462,07 €, z toho DPH 91 241,84 €,

č. 200910/V zo dňa 20. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 143 200 ks lykožrúta v sume 535 585,68 €, z toho DPH 85 513,68 €,

č. 210910/V zo dňa 21. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 986 500 ks lykožrúta v sume 496 426,35 €, z toho DPH 79 261,35 €,

č. 220910/V zo dňa 22. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 984 750 ks lykožrúta v sume 495 989,03 €, z toho DPH 79 191,53 €,

č. 230910/V zo dňa 23. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 846 500 ks lykožrúta v sume 461 440,35 €, z toho DPH 73 675,35 €,

č. 270910/V1 zo dňa 27. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 249 320 ks lykožrúta v sume 562 105,07 €, z toho DPH 89 747,87 €,

č. 280910/V1 zo dňa 28. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 198 600 ks lykožrúta v sume 549 430,14 €, z toho DPH 87 724,14 €,

č. 290910/V1 zo dňa 29. septembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 304 757 ks lykožrúta v sume 575 958,77 €, z toho DPH 91 959,80 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 1 229 893,61 €,

b/ dňa 25. októbra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J. riadne daňové priznanie k DPH za mesiac september 2010 a dňa 19. novembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., dodatočné daňové priznanie DPH za mesiac september 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 504 290,46 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 160910/G1 zo dňa 16. septembra 2010 od spol. G., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 376 005 ks lykožrúta smrekového v sume 565 489,20 €, z toho DPH 90 288,19 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 90 288,19 €,

17/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, ktorá mu vyplývala z iných zdaniteľných plnení a za týmto účelom dňa 25. novembra 2010 podal na DU Kráľovský Chlmec v mene spol. J., daňové priznanie DPH za mesiac október 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 328 635,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté faktúry:

č. 141010/V zo dňa 14. októbra 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 006 830 ks lykožrúta smrekového v sume 501 506,82 €, z toho DPH 80 072,52 €,

č. 301010/V zo dňa 30. októbra 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 894 256 ks lykožrúta smrekového v sume 473 374,57 €, z toho DPH 75 580,81 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 155 653,33 €,

18/

M. V. ako konateľ spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút mrazený, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti, za týmto účelom dňa 21. januára 2011 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spoločnosti J. daňové priznanie DPH za mesiac december 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 728 069,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 2. decembra 2010 do 31. decembra 2010 9 faktúr vystavených od spol. A. A. (ďalej len A.) a M. V.-V. pre spol. J., deklarujuúcich dodanie 16 452 354 ks lykožrúta mrazeného v sume 4 307 226,27 €, z toho DPH 687 708,39 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 021210/AP zo dňa 2. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 189 590 ks lykožrúta mrazeného v sume 573 234,66 €, z toho DPH 91 524,86 €,

č. 041210/AP zo dňa 4. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 675 956 ks lykožrúta mrazeného v sume 176 965,28 €, z toho DPH 28 254,96 €,

č. 071210/AP zo dňa 7. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 214 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 579 756,10 €, z toho DPH 92 566,10 €,

č. 091210/AP zo dňa 9. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 298 100 ks lykožrúta mrazeného v sume 601 642,58 €, z toho DPH 96 060,58 €,

č. 101210/AP zo dňa 10. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 145 600 ks lykožrúta mrazeného v sume 561 718,08 €, z toho DPH 89 686,08 €,

č. 141210/AP zo dňa 14. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 246 800 ks lykožrúta mrazeného v sume 588 212,24 €, z toho DPH 93 916,24 €,

č. 201210/AP zo dňa 20. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 063 300 ks lykožrúta mrazeného v sume 540 171,94 €, z toho DPH 86 245,94 €,

č. 221210/AP zo dňa 22. decembra 2010 od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 215 000 ks lykožrúta mrazeného v sume 318 087,00 €, z toho DPH 50 787,00 €,

č. 181210/V zo dňa 18. decembra 2010 od spol. M. V.-V. pre spol. J., deklarujúca dodanie 1 403 508 ks lykožrúta mrazeného v sume 367 438,39 €, z toho DPH 58 666,63 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 687 708,39 €,

19/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút smrekový, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech a za týmto účelom dňa 25. novembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spoločnosti B. daňové priznanie DPH za mesiac október 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 99 618,18 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 151010/V7 zo dňa 15. októbra 2010 od subjektu M. V.-V. pre spol. B., deklaráujúca dodanie 2 147 420 ks lykožrúta smrekového v sume 536 640,26 €, z toho DPH 85 682,06 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 85 682,06 €,

20/

M. V. ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom M. V.-V. vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút mrazený, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti a za týmto účelom dňa 27. decembra 2010 podal na DÚ Trebišov v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie DPH za mesiac november 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 646 321,60 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 2. novembra 2010 do 29. novembra 2010 19 faktúr vystavených od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklaráujúcich dodanie 38 817 376 ks lykožrúta mrazeného v sume 9 700 537,40 €, z toho DPH 1 548 825,32 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 021110/G6 zo dňa 2. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 128 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 531 912,20 €, z toho DPH 84 927,16 €,

č. 031110/G6 zo dňa 3. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 119 700 ks lykožrúta mrazeného v sume 529 713,00 €, z toho DPH 84 576,03 €,

č. 041110/G3 zo dňa 4. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 224 300 ks lykožrúta mrazeného v sume 555 852,60 €, z toho DPH 88 749,57 €,

č. 051110/G1 zo dňa 5. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 919 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 479 683,10 €, z toho DPH 76 588,06 €,

č. 091110/G zo dňa 9. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 815 700 ks lykožrúta mrazeného v sume 453 743,40 €, z toho DPH 72 446,43 €,

č. 091110/G1 zo dňa 9. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 216 400 ks lykožrúta mrazeného v sume 553 878,40 €, z toho DPH 88 434,37 €,

č. 101110/G1 zo dňa 10. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 115 600 ks lykožrúta mrazeného v sume 528 688,40 €, z toho DPH 84 412,43 €,

č. 111110/G zo dňa 11. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 058 700 ks lykožrúta mrazeného v sume 514 469,10 €, z toho DPH 82 142,13 €,

č. 121110/G zo dňa 12. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 975 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 793 677,50 €, z toho DPH 78 822,46 €,

č. 151110/G zo dňa 15. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 895 676 ks lykožrúta mrazeného v sume 473 804,40 €, z toho DPH 75 649,44 €,

č. 161110/G zo dňa 16. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 115 400 ks lykožrúta mrazeného v sume 528 638,50 €, z toho DPH 84 404,47 €,

č. 181110/G zo dňa 18. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 025 300 ks lykožrúta mrazeného v sume 506 122,50 €, z toho DPH 80 809,47 €,

č. 191110/G zo dňa 19. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V. deklarujúca dodanie 2 126 200 ks lykožrúta mrazeného v sume 531 337,40 €, z toho DPH 84 835,38 €,

č. 221110/G2 zo dňa 22. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 118 900 ks lykožrúta mrazeného v sume 529 513,10 €, z toho DPH 84 544,11 €,

č. 231110/G zo dňa 23. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 121 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 530 162,90 €, z toho DPH 84 647,86 €,

č. 241110/G zo dňa 24. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 2 003 000 ks lykožrúta mrazeného v sume 500 549,70 €, z toho DPH 79 919,70 €,

č. 251110/G zo dňa 25. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 925 800 ks lykožrúta mrazeného v sume 481 257,40 €, z toho DPH 76 839,42 €,

č. 261110/G zo dňa 26. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 985 900 ks lykožrúta mrazeného v sume 496 276,40 €, z toho DPH 79 237,41 €,

č. 291110/G zo dňa 29. novembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklarujúca dodanie 1 925 800 ks lykožrúta mrazeného v sume 481 257,40 €, z toho DPH 76 839,42 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 1 548 825,32 €,

21/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút smrekový, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, za týmto účelom dňa 27. decembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B., s.r.o., daňové priznanie DPH za mesiac november 2010, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 80 512,55 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 021110/AP zo dňa 2. novembra 2010 od spol. A., pre spol. B., deklarujúca dodanie 789 774 ks lykožrúta smrekového v sume 206 762,83 €, z toho DPH 33 012,55 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 33 012,55 €,

22/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti J., vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút smrekový, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti a za týmto účelom dňa 27. decembra 2010 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., riadne daňové priznanie DPH za mesiac november 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 851 807,00 € a dňa 19. januára 2011 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. J., dodatočné daňové priznanie DPH za mesiac november 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 887 740,30 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra č. 021110/AP1 zo dňa 2. novembra 2010 vystavená od spol. A., pre spol. J., deklarujúca dodanie 2 245 310 ks lykožrúta smrekového v sume 587 822,16 €, z toho DPH 93 853,96 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 93 853,96 €,

23/

M. V. ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom M. V.-V. vytvoril obchodný reťazec obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe a predaji tovaru lykožrút mrazený, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach odpočítanie DPH v úmysle vyhnúť sa daňovej povinnosti a za týmto účelom dňa 25. januára 2011 podal na DÚ Trebišov v mene subjektu M. V.-V. daňové priznanie DPH za mesiac december 2010, v ktorom si uplatnil odpočet DPH vo výške 1 062 460,00 €, pričom v tomto daňovom priznaní bolo zahrnutých od 1. decembra 2010 do 17. decembra 2010 12 faktúr vystavených od spol. G., pre subjekt M. V.-V., deklaráujúcich dodanie 25 748 393 ks lykožrúta mrazeného v sume 6 434 523,60 €, z toho DPH 1 027 360,92 €, pričom v tomto daňovom priznaní boli zahrnuté tieto faktúry:

č. 011210/G zo dňa 1. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 133 567 ks lykožrúta mrazeného v sume 533 178,40 €, z toho DPH 85 129,32 €,

č. 021210/G zo dňa 2. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 286 525 ks lykožrúta mrazeného v sume 571 402,60 €, z toho DPH 91 232,35 €,

č. 031210/G zo dňa 3. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V. deklaráujúca dodanie 2 116 725 ks lykožrúta mrazeného v sume 528 969,60 €, z toho DPH 84 457,33 €,

č. 041210/G zo dňa 4. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 115 946 ks lykožrúta mrazeného v sume 528 774,90 €, z toho DPH 84 426,24 €,

č. 071210/G zo dňa 7. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V. deklaráujúca dodanie 2 265 400 ks lykožrúta mrazeného v sume 566 123,50 €, z toho DPH 90 389,47 €,

č. 081210/G zo dňa 8. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 995 899 ks lykožrúta mrazeného v sume 748 675,20 €, z toho DPH 119 536,38 €,

č. 091210/G zo dňa 9. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 249 500 ks lykožrúta mrazeného v sume 562 150,10 €, z toho DPH 89 755,06 €,

č. 101210/G zo dňa 10. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 176 400 ks lykožrúta mrazeného v sume 543 882,40 €, z toho DPH 86 838,37 €,

č. 141210/G zo dňa 14. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 2 995 700 ks lykožrúta mrazeného v sume 748 625,40 €, z toho DPH 119 528,43 €,

č. 151210/G zo dňa 15. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 403 508 ks lykožrúta mrazeného v sume 350 736,70 €, z toho DPH 55 999,98 €,

č. 161210/G zo dňa 16. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 504 600 ks lykožrúta mrazeného v sume 375 999,50 €, z toho DPH 60 033,53 €,

č. 171210/G zo dňa 17. decembra 2010 od spol. G., pre spol. M. V.-V., deklaráujúca dodanie 1 504 623 ks lykožrúta mrazeného v sume 376 005,30 €, z toho DPH 60 034,46 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím takto skrátil daň vo výške 1 027 360,92 €,

24/

M. V. ako konateľ a spoločník spoločnosti B., vytvoril obchodný reťazec vlastných obchodných spoločností, ktorých cieľom bolo na základe nepravdivých účtovných a daňových dokladov svedčiacich o nákupe tovaru lykožrút, si neoprávnene v rozpore s § 8, § 19, § 43 ods. 5 písm. c), § 49 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov uplatniť v daňových priznaniach nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, za týmto účelom dňa 25. februára 2011 podal na DÚ Kráľovský Chlmec v mene spol. B., daňové priznanie DPH za mesiac január 2011, v ktorom si uplatnil nárok na nadmerný odpočet DPH vo výške 128 742,40 €, pričom v tomto daňovom priznaní bola zahrnutá faktúra

č. 050111/AP zo dňa 5. januára 2011 od spol. A., pre spol. B., deklarujúca dodanie 2 400 000 ks lykožrúta mrazeného v sume 604 800,00 €, z toho DPH 100 800,00 €,

pričom v skutočnosti k nákupu a predaju tohto tovaru nedošlo, čím si takto neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 100 800,00 €,

a takýmto spôsobom obžalovaný M. V. skrátil daň spolu v celkovej výške 57 661 795,95 € a neoprávnene si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v celkovej výške 509 250,84 € ku škode Finančného riaditeľstva Slovenská republika, Vazovova 2, Bratislava.

Obžalovanému M. V. bol za to podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený peňažný trest 100 000 € (jednostotísic Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bolo poškodené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vazovova 2, Bratislava odkázané na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie obžalovaný, ktoré aj s jeho dodatkami odôvodnil sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu. Namietol v ňom procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa v tom smere, že dokazovanie nevykonali v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov označil za nezákonný.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o nároku poškodeného však pochybil, keď Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky považoval za poškodeného s právom na nárok na náhradu škody. Správne preto tento subjekt nemal pripustiť do konania s nárokom na náhradu škody, ak tak urobil, v ďalšom konaní ho mal vylúčiť z konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 30. októbra 2013 vyslovil, že v trestnom konaní, predmetom ktorého je prejednanie a rozhodovanie daňových a poisťných podvodov si nemôže postavenie poškodeného uplatňovať žiadny subjekt. Povinnosť doplatenia prípadných chýbajúcich odvodov na daniach a poisťnom, respektíve vrátenie nadmerných odpočtov vyplýva priamo zo zákona, ako napríklad zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších zákonov (§ 56 a nasledujúce) účinný do 1. januára 2012.

Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

A.2/

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. augusta 2017, sp. zn. 6 To 12/2016, v trestnej veci proti obžalovanému M. T. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných M. T., Ing. J. R., V. T., S. Z., W. K., X. B., M. V., Ing. J. T., Q. E., Q. S., Y. T., W. V. a W. T., proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 09. marca 2016, sp. zn. BB - 3 T 19/2010, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. f) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z o d ô v o d n e n i a :

Nesprávne je aj rozhodnutie podľa § 288 ods. 1 Tr. por., ktorým Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Správne tento subjekt nemal byť vôbec už v prípravnom konaní ako poškodený pripustený do konania, dokonca s nárokom na náhradu škody. Ak sa tak stalo chybou orgánov činných v trestnom konaní, v konaní pred súdom mal byť z tohto konania rozhodnutím senátu vylúčený. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v trestnom konaní, predmetom ktorého je prejednanie a rozhodovanie o daňových trestných činoch si nemôže postavenie poškodeného uplatňovať žiadny subjekt. Povinnosť doplatenia prípadných chýbajúcich odvodov na daniach a poistnom, respektíve vrátenie nadmerných odpočtov vyplýva priamo zo zákona ako napríklad zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších zákonov (§ 56 a nasledujúce) účinný do 1. januára 2012 a o týchto povinnostiach výlučne rozhodujú iba daňové orgány. Nelogické a odporujúce je preto odkázanie takéhoto orgánu na občianske súdne konanie, ale i jeho poučovanie súdom o právach poškodeného, keď mu takéto procesné postavenie neprislúcha. Následok spôsobený daňovými trestnými činmi (uvedené v treťom diele, piatej hlavy Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.) nie je škoda v zmysle § 124 – § 126 Tr. zák., ale skrátenie dane a poistného, resp. zadržanie a neodvedenie splatnej dane a poistného alebo uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, čo je možné súhrnne označiť ako daňový dlh.

A.3/

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. januára 2017, sp. zn. 5 Tost 46/2016, na podklade sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 21. októbra 2016, sp. zn. BB - 4T 18/2016, podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil.

Z o d ô v o d n e n i a :

Napadnutým uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica senát tohto súdu podľa § 50 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že zrušuje uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 16. októbra 2014, sp. zn. VII/1 Gv 205/11/1000-205, v spojení s uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. decembra 2014, sp. zn. Tp 98/2014, lebo nemožno zaistiť nárok, ktorý nemožno v trestnom konaní uplatniť.

Svoje uznesenie v podstate odôvodnil tým, že po podaní obžaloby senát svojím uznesením z 21. októbra 2016, sp. zn. BB – 4 T 18/2016, podľa § 256 ods. 3 Tr. por. nepripustil do konania poškodenú stranu Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky s nárokom na náhradu škody, pretože v trestnom konaní, predmetom ktorého je prejednanie a rozhodovanie daňových a poistných podvodov, si nemôže právo poškodeného v adhéznom konaní uplatňovať žiadny subjekt.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“). V dôvodoch svojej sťažnosti (č. l. 19970-19972/zv. 70) uviedol, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, pretože bolo vydané v rozpore so zákonom, je vecne nesprávne a neopodstatnené.

Pripomenul, že v predmetnej trestnej veci bolo vedené prípravné konanie a podaná obžaloba pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. účinného do 30. septembra 2012. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenie je 10 obvineným osobám kladené za vinu, že organizovanou skupinou ako závažnejším spôsobom a pokračovacím konaním neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že podvodným spôsobom bola v dôsledku čiastočného vyplatenia uplatnených vratiek z nadmerných odpočtov spôsobená škoda štátnemu rozpočtu.

Z legislatívneho a logického výkladu usudzuje, že pri trestnom čine podľa § 277 ods. 1 alinea druhá v skutočnosti nejde o daňový delikt (ako trestný čin nezaplatenia dane alebo neodvedenia dane), pri ktorom sa nezaplatená alebo neodvedená daňová povinnosť nepovažuje za škodu, ktorú možno uplatniť v trestnom konaní. V danom prípade ide o úmyselný daňový podvodný čin a túto je možné uplatniť v trestnom konaní.

Nadmerný odpočet DPH treba odlišiť od vlastnej daňovej povinnosti. Oba tieto právne inštitúty predstavujú výsledný vzťah dane na vstupe a s daňou na výstupe. V ďalšej časti svojho podania zotrval na dôvodoch uvedených v pôvodnej sťažnosti.

Sťažnostný súd si plne osvojil dôvody uvedené v sťažnosti prokurátora. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní zrejme opomenul, že obžalovaní sú síce trestne stíhaní pre zločin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., avšak alinea druhá - za tzv. daňový podvod. K zmene došlo zákonom č. 246/2012 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, pričom čl. IV uvedeného zákona sa zmenil i Trestný zákon s účinnosťou od 1. októbra 2012 a trestné činy daňové boli rozšírené o ustanovenie § 277a - daňový podvod.

Zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že obžalovaní si neoprávnene uplatnili vratky DPH, pričom z celkovej uplatnenej sumy im bola zo štátneho rozpočtu vyplatená čiastka 4.248.488,69 €, ktorá skutočnosť v zmysle ustálenej praxe znamená, že činu sa dopustili vo veľkom rozsahu. Neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že nevznikla škoda. Argumentácia uvedená v napadnutom uznesení sa vzťahuje na prípady, kedy páchatel' zadržal a neodviedol do štátneho rozpočtu príslušné dane. Vtedy skutočne štátu nevznikla škoda, ktorú možno uplatňovať v adhéznom konaní, nakoľko ide o nárok štátu vyplývajúci priamo zo zákona. Na vymozenie daňového nedoplatku má štát voči povinnému iné zákonom stanovené možnosti.

Rovnako neprijateľná je i argumentácia obžalovanej M. Z. uvedená vo vyššie uvedených vyjadreniach k sťažnosti prokurátora. Závery najvyššieho súdu uvedené v rozhodnutí zo 16. augusta 2012, sp. zn. 6 Tdo 62/2011, nemožno v danom prípade aplikovať. Trestná činnosť uvedená v tomto rozhodnutí najvyššieho súdu sa vzťahovala práve na prípad, kedy bol obvinený trestne stíhaný pre prečin nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože neodviedol štátu dane z pridanej hodnoty. V posudzovanej veci si však obvinení uplatnili voči štátu neoprávnené vratky z dane pridanej hodnoty na základe fiktívnych údajov.

Riešenie prijaté trestnoprávnym kolégiom najvyššieho súdu jednomyselne:

Právne vety časti A/ stanoviska, ktoré majú dostatočnú samostatnú výpovednú hodnotu, zodpovedajú prvej z uvedených koncepcií, teda, že majetkové nároky štátu zodpovedajúce daňovému dlhu a vyplývajúce z vyplatenia daňovníkovi neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty (nadmerný odpočet) a spotrebnej dane, o ktorých rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), nie je možné zo strany poškodeného (§ 46 ods. 1 Trestného poriadku), ktorým je Slovenská republika zastúpená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky, uplatniť v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku).

B/

Predseda trestnoprávného kolégia najvyššieho súdu v rámci činnosti podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona o súdoch, na základe podnetu generálneho prokurátora Slovenskej republiky, zistil výkladové rozdiely v právoplatných rozhodnutiach súdov nižšieho stupňa tak, ako sú prezentované nižšie. Otázka, ktorú bolo potrebné výkladovo riešiť, bola vymedzená nasledovne:

Je možné majetkové nároky zodpovedajúce pri trestnom čine porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 Trestného zákona kvalifikačnému momentu rozsahu činu [väčšiemu až značnému v zmysle ods. 1, ods. 4 písm. c), ods. 5 písm. b) naposledy označeného ustanovenia] uplatniť v trestnom konaní proti obvinenému v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku ako nárok na náhradu škody?

Obsahová podstata konkurenčných názorov:

V časti B/ sú zaradené rozhodnutia pod bodmi B.1/ a B.2/.

Prvé z nich (B.1/) vychádza z nemožnosti pri dotknutom trestnom čine uplatniť nárok na náhradu škody v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, a to bez ohľadu na vyčíslenie rozsahu činu vo finančnom vyjadrení, keďže majetkový nárok uplatniteľný v predmetnej súvislosti (popísanej v právnej vete i v obsahu oboch rozhodnutí) zo strany poškodeného je nárokom upraveným v zákone č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, pričom nejde o nárok na náhradu škody a o dotknutom nároku sa rozhoduje iným orgánom - nerozhoduje sa o ňom v súdnom konaní (v civilnom procese, ani v trestnom konaní).

Rozhodnutie B.2/ vyjadruje opačný názor, a to, že majetkový nárok zodpovedajúci rozsahu činu je v tomto prípade možné zo strany poškodeného uplatniť v trestnom konaní ako nárok na náhradu škody.

B.1/

Krajský súd v Prešove uznesením z 9. októbra 2013, sp. zn. 10To/30/2013, v trestnej veci proti obžalovanej X. Y. pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a iné, o odvolaniach okresného prokurátora, obžalovanej a poškodených X. Y. proti rozsudku Okresného súdu Svidník z 5. augusta 2013, sp. zn. 1T 61/2013, rozhodol tak, že odvolania okresného prokurátora a poškodených X. Y. zamietol podľa § 319 Tr. por. a odvolanie obžalovanej X. Y. zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Z o d ô v o d n e n i a :

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná X.Y. uznaná za vinnú pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3, 4 písm. a), ods. 8 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení, bez vedomia a súhlasu príslušného orgánu ochrany krajiny na pozemku druhu záhrada na parcele č. X v katastri obce X, dala vyrúbať a odstrániť najprv v jeseň 2011 4 stromy smreka obyčajného a potom v polovici júla 2012 8 stromov smreka obyčajného a spôsobila tak Slovenskej republike, zastúpenej Obvodným úradom životného prostredia v Stropkove spoločenskú škodu 15.355,52 Eur a manželom X. Y. majetkovú škodu 872,30 Eur, pričom v uvedenom období odstránila aj drevený plot medzi pozemkami parcelné č. 142 a 143 v katastri uvedenej obce bez hodnoty a zobrala kovový stĺpik rozmerov 8x4x90 centimetrov v hodnote 3,23 Eura, ktorý bol súčasťou oplotenia, ku škode menovaných manželov.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo upustené od potrestania obžalovanej.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. jej bola uložená povinnosť nahradiť X. Y. škodu vo výške 875,53 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená Slovenská republika, zastúpená Obvodným úradom životného prostredia v Stropkove bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodení X. Y. boli so zvyšným nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor, poškodení X. Y. a tiež obžalovaná.

Okresný prokurátor podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote, a to proti výroku o upustení od potrestania a proti výroku o odkázaní poškodenej Slovenskej republiky s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uviedol, že v týchto napadnutých výrokoch okresný súd rozhodol nesprávne. (...) Výška škody pri prečine porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bola v zmysle § 124 ods. 3 a § 126 ods. 3 Tr. zák. určená na základe potvrdenia Regionálneho centra ochrany prírody,

štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky v Prešove, sp. zn. RCOP PO/3/2013, zo dňa 14. januára 2013, nárok na náhradu tejto škody bol zástupcom poškodenej strany riadne a včas uplatnený, jej výška škody bola aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bola obžalovaná uznaná vinnou, pričom podľa výsledku dokazovania bol podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody a na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Súd mal teda o náhrade tejto spoločenskej škody rozhodnúť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. Navrhol preto, aby odvolací súd postupoval podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Za dôvodné nie je možné považovať odvolanie prokurátora ani proti výroku, ktorým okresný súd poškodenú Slovenskú republiku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Je pravdou, že suma 15.355,52 Eur je pod označením spoločenská škoda súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú. Z obsahu spisu však vyplýva, že táto suma nie je škodou, ale že ide o spoločenskú hodnotu vyrúbaných stromov, ktorá určuje rozsah trestného činu ako zákonného znaku prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 Tr. zák. Ako je zrejmé z ustanovenia § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák., zákonným znakom uvedeného prečinu je spáchanie činu vo väčšom rozsahu, ale nie spôsobenie škody. Pritom zjavne nejde o pojmy totožné, pretože rozsah činu bude zahŕňať nielen majetkovú škodu a ekologickú ujmu, ale aj iné ujmy, napríklad kultúrnu a biologickú hodnotu.

Vychádzajúc z ustanovení § 95 ods. 1, ods. 3 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, spoločenská hodnota chránených rastlín, chránených živočíchov, drevín, biotopov európskeho významu a biotopov národného významu sa uplatňuje najmä pri posudzovaní závažnosti konania spočívajúceho v nepovolenom nakladaní s nimi a pri vyčíslení takto vzniknutej ujmy, určenia výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. Spoločenská hodnota vyjadruje najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií.

Aj keby však vyčíslená spoločenská hodnota bola v tomto prípade totožnou s výškou spôsobenej škody, tak priznaniu jej náhrady bráni zákonná prekážka. Tá spočíva v tom, že súd (nielen v trestnom, ale ani v občianskom súdnom konaní, či inom konaní) nie je oprávnený o takejto náhrade rozhodnúť.

Spôsob náhrady a orgán, ktorý je oprávnený o náhrade rozhodnúť je upravený v osobitnom predpise, a to zákone č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny. Z ustanovenia § 48 ods. 1 cit. zákona vyplýva, že ak nemožno uložiť náhradnú výsadbu, orgán ochrany prírody uloží finančnú náhradu do výšky spoločenskej hodnoty dreviny, pričom tento orgán uloží povinnosť zaplatiť finančnú náhradu aj tomu, kto vyrúbал dreviny bez súhlasu.

Podľa § 64 ods. 1 cit. zákona však orgánom ochrany prírody nie je súd, ale je ním Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Slovenská inšpekcia životného prostredia, okresný úrad v sídle kraja, okresný úrad a obec.

Okresný súd teda nebol oprávnený o takejto náhrade rozhodnúť. Preto správne nemal rozhodnúť ani výrokom, ktorým poškodenú Slovenskú republiku odkázal s uvedeným nárokom na občianske súdne konanie. Keďže však v predmetnej veci tento výrok nemá pre postavenie obžalovanej alebo poškodenej Slovenskej republiky podstatný význam, tak krajský súd len z tohto dôvodu napadnutý rozsudok nezrušil.

B.2/

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. júla 2013, sp. zn. 1To/62/2013, o odvolaní obžalovaného Ing. L. W. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo zo 14. februára 2013, sp. zn. 4T/76/2011, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v časti - vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Ing. L. W. sám odsúdil podľa § 305 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 2 000 Eur s tým, že podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 60 dní.

Z o d ô v o d n e n i a :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Ing. L. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák. pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Za spáchanie tohto prečinu bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, pričom výkon trestu mu súd podmienične odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Poškodená strana bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Výrok o náhrade škody súd prvého stupňa odôvodnil tak, že: „O náhrade škody rozhodol tak, že poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko v rámci konania sa nepodarilo odstrániť spornosť jej výšky, keďže odborné vyjadrenie vypracované v rámci prípravného konania bolo v rozpore s odborným vyjadrením predloženým obžalovaným.“

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný. (...)

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Súd prvého stupňa pochybil vo výroku o náhrade škody, pretože výška spôsobenej škody bola správne ustálená už vo výroku o vine, a preto bolo v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosťou okresného súdu uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 4 539,09 Eur. S ohľadom na to, že odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného, krajský súd bol pri rozhodovaní limitovaný zásadou zákazu zmeny k horšiemu (zákazu *reformatio in peius*), a preto nemohol v tejto časti pochybenie súdu prvého stupňa napraviť.

Riešenie prijaté trestnoprávnym kolégiom najvyššieho súdu jednomyselne:

Právne vety časti B/ stanoviska, ktoré majú dostatočnú samostatnú výpovednú hodnotu, jednak zodpovedajú názoru vyjadrenému v rozhodnutí B.1/ – veta II. v oboch odsekoch (a zároveň koncepčne rozhodnutiu A.1/ a právnym vetám v časti A/), a jednak (veta I.) prinášajú zovšeobecnenie vo vzťahu k iným nárokom, ktoré podľa svojej podkladovej hmotnoprávnej úpravy (odlišnej od právnej kvalifikácie podľa Trestného zákona) nie sú nárokom na náhradu škody (alebo nemajetkovej ujmy) uplatniteľným v trestnom konaní (a rozhoduje sa o nich mimo pôsobnosti súdov - prípady uvedené v oboch častiach stanoviska), alebo len v civilnom procese (napr. dlžné výživné pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy).

72.

ROZHODNUTIE

Ak prokurátor ruší uznesenie policajta, môže mu v odôvodnení svojho rozhodnutia [a to aj v prípade uvedenom v § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku] nariadiť vykonanie úkonu (§ 194 ods. 5 Trestného poriadku) - vydanie konkrétneho uznesenia; taký procesný prejav vôle prokurátora je zároveň jeho záväzným pokynom v zmysle § 230 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku. Musí však ísť o jednoznačne vyjadrenú povinnosť, nie o zvažovanie určitého postupu policajtom na základe prokurátorom označených (už zistených alebo následne zisťovaných) okolností.

Iba jednoznačne vyjadrený pokyn v zmysle predchádzajúcej vety vylučuje prokurátora z rozhodovania o sťažnosti proti dotknutému (následne vydanému) rozhodnutiu policajta v zmysle § 190 ods. 2 písm. a) (alternatíva druhá), § 31 ods. 3 (veta posledná) Trestného poriadku.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2017, sp. zn. 2 Tost 13/2017)

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 13. júna 2017, sp. zn. 2 Tost 13/2017, na podklade sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 1. marca 2017, sp. zn. PK-2T/18/2016, podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z o d ô v o d n e n i a :

Špecializovaný trestný súd uznesením z 1. marca 2017, sp. zn. PK-2T/18/2016, podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. odmietol obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) z 11. augusta 2016, č. k. VII/2 Gv 22/14/10000-53, a vrátil vec prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby.

Prvostupňový súd v odôvodnení tohto uznesenia po stručnom zrekapitulovaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia JUDr. T. J. a rozhodnutiu o jeho sťažnosti proti tomuto uzneseniu, najprv uviedol, že ustanovenie § 190 ods. 2 písm. a) Tr. por. má zásadný význam pre zaistenie objektivity rozhodovania o sťažnosti. Prokurátor vykonávajúci dozor nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní podľa § 230 Tr. por., a v jeho rámci nad činnosťou jednotlivých policajných orgánov, je síce podľa súdu prvého stupňa zásadne oprávneným rozhodnúť o sťažnosti podanej proti uzneseniam týchto policajných orgánov, výnimkou je však situácia, kedy dozorujúci prokurátor sám dal súhlas alebo pokyn k vydaniu uznesenia policajným orgánom. V dôsledku toho by totiž nemohol plne nestranným spôsobom podanú sťažnosť preskúmať a rozhodnúť o nej. V týchto prípadoch preto musí byť sťažnosť jeho prostredníctvom predložená nadriadenému prokurátorovi.

V nadväznosti na to vyslovil Špecializovaný trestný súd názor, že za súhlas alebo pokyn daný dozorujúcim prokurátorom k rozhodnutiu policajta, ktorý zakladá vylúčenie dozorujúceho prokurátora z rozhodovania o sťažnosti voči takémuto uzneseniu, je nutné považovať nielen výslovný pokyn, ale i prípisy alebo iné úkony výslovne ako pokyn neoznačené, ktorými prokurátor vyjadruje kladné stanovisko ku konkrétnemu rozhodnutiu policajta, nakoľko sa jedná o postup, ktorého význam je fakticky rovnaký ako pokyn. Podľa prvostupňového súdu postačuje, aby bol takýto pokyn obsiahnutý alebo vyplýval z odôvodnenia uznesenia alebo z písomne zachytenej správy o previerke trestného spisu v rámci dozoru nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní. Preto nie je rozhodujúca forma pokynu, ale v konkrétnom prípade treba posúdiť, či sa jedná o pokyn z materiálneho hľadiska.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oznámené 24. marca 2017, podal prokurátor 27. marca 2017 sťažnosť. V jej dôvodoch v podstate namietal, že na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia z 29. decembra 2014 nedal vyšetrovateľovi ani pokyn a ani súhlas. Na rozdiel od prvostupňového súdu tvrdil, že v jeho rozhodnutí z 30. septembra 2014, ktorým podľa § 230 ods. 2 písm. e) Tr. por. zrušil uznesenie vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania („vo veci“, pozn.) sa nenachádza žiadna formulácia, ktorú by bolo možné čo len okrajovo považovať za pokyn na vznesenie obvinenia JUDr. T. J. alebo súhlas s takýmto postupom. Podľa sťažovateľa dospel súd prvého stupňa k takémuto názoru na

základe mimoriadne extenzívneho výkladu predmetného uznesenia a zákona, ktorý nemá žiadnu reálnu oporu. Poukazuje pritom na konkrétne časti odôvodnenia jeho uznesenia, ktoré zároveň cituje a z ktorých podľa neho v žiadnom prípade nevyplýva žiaden pokyn na vznesenie obvinenia, ale ani prejudikovanie jeho názoru o potrebe vzniesť obvinenie konkrétnej osobe. Tvrdí, že na základe jeho zrušujúceho uznesenia bol vyšetrovateľ povinný vykonať určité dôkazy a iné úkony trestného stíhania a až po ich vykonaní mohol rozhodnúť o ďalšom postupe, pričom uznesenie mu ponechávalo voľnosť v tom, aký bude tento ďalší postup, teda či vydá uznesenie o vznesení obvinenia alebo iné rozhodnutie. Jediná inštrukcia, ktorá podľa sťažovateľa z predmetného uznesenia vyplývala (okrem nutnosti vykonať ďalšie dôkazy za účelom zistenia skutkového stavu veci), bola nutnosť, aby vyšetrovateľ každé svoje uznesenie náležite a logicky odôvodnil (čo v prípade zrušovaného uznesenia absentovalo). Poukázal pritom aj na písomný pokyn, ktorý bol v súvislosti s uznesením podľa § 230 ods. 2 písm. e) Tr. por. vydaný a ktorého kópiu v prílohe predložil. Ani ten totiž podľa neho neobsahuje, čo i len v náznakoch, akékoľvek usmernenie vyšetrovateľa v tom smere, aby JUDr. T. J. alebo inej osobe vzniesol obvinenie. Práve naopak, pokyn je konzistentný s odôvodnením uznesenia a smeruje výlučne k tomu, že vo veci je potrebné najskôr vykonať množstvo ďalších dôkazov a až následne môže vyšetrovateľ zvažovať ďalší procesný postup vo veci, ktorého smerovanie nie je v pokyne ani len naznačené. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade vyššie uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Pokyn na vydanie uznesenia preto môže byť aj súčasťou odôvodnenia uznesenia, ktorým prokurátor zrušil uznesenie policajta, pokiaľ z právneho názoru, ktorý v ňom vyslovil, vyplýva pre policajta povinnosť vydať konkrétne rozhodnutie. Policajt je totiž takýmto názorom viazaný nielen v prípade, keď prokurátor rozhodoval na podklade sťažnosti ako nadriadený orgán (§ 194 ods. 5 Tr. por.), ale nepochybne aj vtedy, ak realizoval svoje oprávnenie zrušovať nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta podľa § 230 ods. 2 písm. e) Tr. por., čo vyplýva zo samotnej podstaty jeho dozoru v trestnom konaní.

O takúto situáciu však v preskúmvanej veci nejde. Hoci prokurátor v odôvodnení predmetného uznesenia, ktorým zrušil uznesenie policajta o zastavení trestného stíhania, poukazuje na viaceré dôkazy, s ktorými sa vyšetrovateľ pri svojom rozhodovaní vôbec nevysporiadal a ktoré podľa neho „... preukazujú, že príslušník PZ sa mohol dopustiť skutku tak, ako je uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania...“, podstatným (z pohľadu posúdenia, či ide o súhlas, resp. pokyn na vznesenie obvinenia) je jeho záver, že vo veci „... bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy a až na ich základe rozhodnúť o ďalšom priebehu vyšetrovania.“.

Z takto formulovaných dôvodov uznesenia prokurátora nevyplýva pre policajta povinnosť (príkaz) vzniesť v ďalšom konaní obvinenie a ani z nich nemožno vyvodiť, že prokurátor dal na takéto rozhodnutie súhlas, keďže jeho prípadné vydanie bolo podmienené výsledkom doplneného dokazovania, ktoré nariadil (i keď vzhľadom na štádium konania by bolo aj podľa najvyššieho súdu vhodnejším konštatovanie prokurátora, že dôkazy, na ktoré poukázal, preukazujú, že sa mohol stať skutok, ktorý je predmetom konania, a nie, že ho mohol spáchať podozrivý). Takýto záver nemožno vyvodiť ani z následného pokynu prokurátora, v ktorom iba konkretizuje úkony, ktoré má policajt v ďalšom vyšetrovaní vykonať. Policajt tak mal voľnosť v tom (nebol viazaný žiadnym pokynom v jeho materiálnom ponímaní), ako po prokurátorom nariadenom doplnení vyšetrovania vo veci rozhodne.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že na podklade sťažnosti prokurátora zrušil napadnuté uznesenie a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby súc viazaný v tomto rozhodnutí vysloveným právnym názorom vo veci znovu konal a rozhodol.

73.

ROZHODNUTIE

I. Rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí podľa § 406 ods. 2 Trestného poriadku súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, len ak zákon neustanovuje inak. Takúto výnimku predstavuje § 407 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Keďže podľa § 10 ods. 4 Trestného poriadku sa na účely tohto zákona súdom rozumie nielen okresný súd, ale aj krajský súd, Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky, treba za súd, v ktorého obvode sa takýto trest vykonáva, považovať ten súd, ktorý má rovnakú vecnú príslušnosť ako súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že je príslušný okresný súd (ako je tomu napr. pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 Trestného poriadku). Ak prichádza do úvahy okresný aj krajský súd (§ 407 ods. 3 Trestného poriadku), rozhoduje miestne príslušný krajský súd; ak prichádza do úvahy Špecializovaný trestný súd, rozhodne vždy tento súd (rozhodujúca je jeho pôsobnosť).

II. Ustanovenie § 280 ods. 1 veta druhá časť pred bodkočiarkou Trestného poriadku je potrebné analogicky použiť aj na rozhodnutia súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ ide o návrhové konanie a miestne nepríslušný súd o návrhu (žiadosti) konal namiesto postúpenia veci miestne príslušnému súdu podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku *per analogiam*.

III. O žiadosti o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody pre skoršie premlčanie výkonu tohto trestu rozhodne súd na podklade pôsobnosti a príslušnosti založenej ustanovením § 406 ods. 2 Trestného poriadku, keďže ide o rozhodnutie súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody. Proti takému uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má (v prípade vyhovenia žiadosti) odkladný účinok, tak ako pri iných obdobných rozhodnutiach súvisiacich s výkonom trestu odňatia slobody (§ 409 ods. 4, § 411 ods. 3, § 413 ods. 3, § 417 ods. 3 Trestného poriadku), pri analogickom použití naposledy označených ustanovení.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. septembra 2016, sp. zn. 2 Tost 23/2016)

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 6. septembra 2016, sp. zn. 2 Tost 23/2016, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosť odsúdeného Ing. R. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2016, sp. zn. 1T/13/1995.

Z o d ô v o d n e n i a :

Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 29. júna 2016, sp. zn. 1T/13/1995, podľa § 90 ods. 1 písm. c), ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z.) rozhodol, že výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného Ing. R. R. vo výmere päť rokov, uložený mu rozsudkom bývalého Mestského súdu v Bratislave zo 14. novembra 1995, sp. zn. 1T/13/1995, nie je premlčaný.

Proti tomuto uzneseniu, ktorého rovnopis bol odsúdenému Ing. R. R. doručený 6. júla 2016 a jeho obhajcovi 13. júla 2016, podal odsúdený 18. júla 2016 sťažnosť. V jej dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že má trvalý pobyt v Kanade, kde legálne odcestoval 5. apríla 1992. Následne si tam založil rodinu, viedol aktívny spoločenský život, svoju identitu ani miesto pobytu nikdy neskrýval, vždy si príkladne plnil všetky svoje občianske povinnosti, v plnej miere spolupracoval so všetkými kanadskými orgánmi, bol držiteľom vodičského oprávnenia a má pridelené číslo sociálneho poistenia, ktoré kanadské orgány používajú ako identifikačný znak, podľa ktorého je možné každú osobu jednoznačne identifikovať a vyhľadať. Z uvedeného podľa sťažovateľa vyplýva, že sa nikdy v zahraničí neskrýval, nemal úmysel utajovať svoju totožnosť, miesto pobytu a svoj slovenský pôvod. Kanadské úrady mali vedomosť o jeho bydlisku, o plnení jeho daňových povinností a o jeho rodinných pomeroch, pričom pri styku s orgánmi verejnej moci v Kanade alebo so súkromnoprávnymi inštitúciami vždy používal svoje pravé osobné údaje.

Z uvedeného podľa sťažovateľa vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní a súd vykonali jednotlivé úkony len formálne, avšak nie fakticky, pričom išlo o opatrenia len zdanlivo smerujúce k výkonu trestu. Formálnosť vykonávania jednotlivých úkonov preukazuje podľa neho jednak to, že potom ako slovenská strana

zistila presné miesto jeho pobytu, nedošlo k realizácii vydaného zatýkacieho rozkazu, a tiež to, že v jeho veci nebol vydaný príkaz na odňatie cestovných dokladov, hoci orgány činné v trestnom konaní a súd mali len podozrenie, že sa môže zdržiavať v cudzine.

V nadväznosti na to sťažovateľ tvrdí, že výkon jeho trestu je premlčaný, keďže nikdy nedošlo k prerušeniu premlčania a premlčacia doba plynula nepretržite od právoplatnosti rozsudku, t. j. od 14. novembra 1995, a márne uplynula 14. novembra 2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd skúmal na podklade podanej sťažnosti najprv to, či je táto prípustná a či bola podaná oprávnenou osobou, ktorá sa jej výslovne nevzdala a ani ju nepodala znovu potom, ako ju predtým výslovne vzala späť, včas [§ 193 ods. 1 písm. a), b) Tr. por.].

K tomu je potrebné uviesť, že Trestný poriadok výslovne neupravuje konanie o žiadosti odsúdeného o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu odňatia slobody. Nepochybne však ide o otázku súvisiacu s výkonom trestu, ktorá má navyše ústavný rozmer, keďže výkon premlčaného trestu odňatia slobody by znamenal porušenie čl. 17 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ochranu základným právam a slobodám pritom majú poskytovať v prvom rade všeobecné súdy, ktoré sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť (primerane pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. apríla 2015, sp. zn. II. ÚS 266/2015). Preto ak sa odsúdený domáha ochrany svojich práv vznesením námietky premlčania výkonu trestu a žiadosťou o prepustenie na slobodu, má na rozhodnutie o nej, napriek absencii výslovnej procesnej úpravy, plnú jurisdikciu súd, ktorý je podľa § 406 a nasl. Tr. por. príslušný rozhodovať vo vykonávacom konaní (primerane pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. mája 2002, sp. zn. III. ÚS 62/02).

Ďalej sa musel najvyšší súd vysporiadať s otázkou, či je proti uzneseniu súdu, ktorým bolo rozhodnuté o žiadosti odsúdeného o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu, prípustná sťažnosť, keďže podľa § 185 ods. 2 veta druhá Tr. por. uznesenie súdu možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni. V tomto smere považuje sťažnostný súd za podstatné, že takéto rozhodnutie je svojim významom porovnateľné s rozhodnutiami o prerušení výkonu trestu podľa § 412 ods. 1 Tr. por., o upustení od výkonu trestu podľa § 413 ods. 2 Tr. por. alebo o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa § 415 Tr. por., proti ktorým zákon opravný prostriedok pripúšťa, keďže vo všetkých týchto prípadoch je dôsledkom rozhodnutia prepustenie alebo neprepustenie odsúdeného na slobodu, resp. jeho ponechanie na slobode. Z tohto dôvodu treba podľa najvyššieho súdu napriek nedostatku procesnej úpravy postupovať analogicky a aj proti rozhodnutiu o žiadosti odsúdeného o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu opravný prostriedok pripustiť.

Spravujúc sa týmito úvahami najvyšší súd uzatvára, že sťažnosť odsúdeného Ing. R. R. je prípustná a táto bola podaná oprávnenou osobou včas, keďže koniec lehoty na jej podanie pripadol na deň pracovného voľna a tak za posledný deň tejto lehoty sa pokladá najbližší budúci pracovný deň, t. j. pondelok 18. júla 2016. Sťažnostný súd preto preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Ing. R. R. nie je dôvodná.

Úvodom tejto časti je potrebné uviesť, že rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí podľa § 406 ods. 2 Tr. por. súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, len ak zákon neustanovuje inak. Takúto výnimku predstavuje § 407 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Keďže podľa § 10 ods. 4 Tr. por. sa na účely tohto zákona súdom rozumie nielen okresný súd, ale aj krajský súd, Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky, treba za súd, v ktorého obvode sa takýto trest vykonáva, považovať ten súd, ktorý má rovnakú vecnú príslušnosť ako súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, pokiaľ zákon výslovne nestanoví, že je príslušný okresný súd (ako je tomu napr. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 Tr. por.).

Vzhľadom na to, že odsúdený Ing. R. R. sa v čase podania žiadosti o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu ako aj v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave o nej nachádzal vo výkone

trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, miestne príslušným na rozhodnutie o jeho žiadosti bol Krajský súd v Košiciach. Odsúdený však miestnu nepríslušnosť Krajského súdu v Bratislave nenamietal, práve naopak sám konanie pred ním inicioval, nepochybne aj preto, že s námietkou premlčania výkonu trestu, ktorú uplatnil už v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 7Pp/60/2015, pred Krajským súdom v Košiciach ako súdom sťažnostným neuspel. V posudzovanej veci tak treba analogicky použiť ustanovenie § 280 ods. 1 veta druhá pred bodkočiarkou Tr. por., podľa ktorého ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju nenamieta, je miestne nepríslušný súd povinný vec rozhodnúť sám. Ak totiž zákon z dôvodu procesnej ekonómie pripúšťa, aby miestne nepríslušný súd rozhodol vo veci samej, o to viac je takýto postup podľa najvyššieho súdu možný v následnom vykonávacom konaní.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného Ing. R. R. ako nedôvodnú zamietol.

74.

ROZHODNUTIE

Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

Pri prečine podľa § 171 Trestného zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Trestného zákona.

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2017, sp. zn. 2 Tdo 53/2016)

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 25. apríla 2017, sp. zn. 2 Tdo 53/2016, podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol dovolanie obvineného Y. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. februára 2016, sp. zn. 6To/49/2015.

Z o d ô v o d n e n i a :

Okresný súd Piešťany (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 15. apríla 2015, sp. zn. 2T/12/2015, uznal obvineného Y. X. vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 8. septembra 2014 v čase asi o 08:35 hod. v Piešťanoch, na Krajinskej ceste č. 5, v budove Obvodného oddelenia PZ Piešťany, vo vrecku nohavíc prechovával pre vlastnú potrebu mikroténový sáčok so sušeným konope (marihuany), pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, č. p. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/13515, bolo zistené, že igelitové vrecko obsahovalo sušené konope (marihuany) s hmotnosťou 415 mg s obsahom účinnej látky viac ako 10 mg, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, kde Cannabis (konopa) je zaradená v zmysle zákona č. 138/1998 Z. z. (správne 139/1998 Z. z., pozn.) o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok. Okresný súd zároveň podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval trest uložený obvinenému právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo 14. októbra 2014, sp. zn. 2T/41/2013, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 25. februára 2016, sp. zn. 6To/49/2015, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený Y. X. 28. apríla 2016 prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), i) Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený odvolávajúci sa na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 24. januára 2014, sp. zn. 4To/11/2014, argumentuje, že trestným činom v zmysle § 171 ods. 1 Tr. zák. nie je konzumácia drog, ale ich prechovávanie, a to nie v akomkoľvek množstve, ale len v množstve, ktoré dosahuje minimálne hmotnostnú hranicu obvykle jednorazovej dávky drogy. Kritérium obvykle jednorazovej dávky preto slúži aj ako hranica vyvodzovania trestnej zodpovednosti, keď množstvo drogy nedosahujúce množstvo obvykle jednorazovej dávky nie je trestnoprávne sankcionované.

Zdôraznil pritom, že súdna prax dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany. Keďže u neho našli policajti 0,415 g marihuany, teda nemal u seba ani 0,5 g tejto drogy, nenaplnil skutkovú podstatu prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

V podstate z týchto dôvodov obvinený Y. X. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. g), i) Tr. por. a následne rozhodol podľa § 386 ods. 2 Tr. por.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že s dôvodmi v ňom uvedenými sa nestotožňuje a napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za zákonné.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátor zdôraznil, že Trestný zákon jednoznačne nedefinuje, čo sa v konkrétnom prípade považuje za obvykle jednorazovú dávku drogy. Ide o pojem právny a záver o ňom môže stanoviť súd výlučne na základe dokazovania v konkrétnej veci. V danom prípade bol takým podkladom znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ktorý vyhodnotením zaisteného množstva drogy, ako aj obsahu účinnej látky THC v ňom, dospel k záveru, že ide o 1 obvyklú dávku drogy Cannabis. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal aj na výpoveď obvineného, ktorý uviedol, že si zakúpil gram marihuany, z ktorého si urobí dve cigarety tak, že si ho rozdelí na polovicu prstami na základe vizuálneho odhadu. Zaistené množstvo drogy 0,415 g nemožno podľa prokurátora, práve so zreteľom na uplatňované hmotnostné kritérium, považovať za zanedbateľné zvyškové množstvo drogy, ale naopak, za množstvo drogy spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky. Z týchto dôvodov navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a v ktorom namietal aj v dovolaní uplatnené okolnosti (§ 371 ods. 4 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Tr. por. najvyšší súd viazaný jeho dôvodmi (§ 385 ods. 1 Tr. por.) preskúmal následne zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým bolo podané dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, a dospel k záveru, že obvineným uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) a i) Tr. por. nie sú v posudzovanej veci preukázané (§ 392 Tr. por.).

Pokiaľ ide o argumentáciu obvineného uplatnenú v rámci dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., táto vychádza z mylného predpokladu, že trestným v zmysle § 171 ods. 1 Tr. zák. je prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu iba vtedy, ak je prechovávaná v množstve, ktoré zodpovedá najmenej jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie.

V tejto súvislosti je žiaduce najprv zdôrazniť, že čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo na majetku možno uložiť za jeho spáchanie, v spojení s čl. 86 písm. a) ústavy, podľa ktorého do pôsobnosti Národnej rady Slovenskej republiky patrí uznávať sa na ústave, ústavných a ostatných zákonoch, zveruje právomoc vymedziť katalóg trestných činov a trestov za ich spáchanie a určovať tak trestnú politiku štátu výlučne zákonodarcovi. V konkrétnom prípade síce o vine a treste môže rozhodnúť iba súd (čl. 50 ods. 1 ústavy), ten je pritom vždy viazaný zákonom (čl. 2 ods. 2, čl. 144 ods. 1 ústavy).

Zo zmieneného ústavného princípu „žiadene trestný čin bez zákona“ (*nullum crimen sine lege*) tak vyplýva nielen to, že súd nemôže rozširovať podmienky trestnej zodpovednosti, ale tieto nie je oprávnený ani zužovať v tom smere, že konanie (opomenutie) naplňujúce všetky zákonodarcom stanovené znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu (u prečinov včítane potrebnej miery závažnosti) označí za beztrestné.

Vo vzťahu k posudzovanej veci treba ďalej uviesť, že z konštrukcie skutkových podstát trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 a § 172 Tr. zák. v spojení s § 135 Tr. zák. vyplýva, že trestným je neoprávnené prechovávanie

omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora (ďalej tiež „droga“), prípadne ďalšia forma nakladania s takými látkami uvedená v § 172 ods. 1 Tr. zák., bez ohľadu na ich množstvo. Zákonodarca miernejším trestným postihom privileguje len neoprávnené prechovávanie drog pre vlastnú potrebu, resp. ich prechovávanie pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu (§ 171 Tr. zák.).

Podľa § 135 ods. 1 Tr. zák. sa prechovávaním drog pre vlastnú potrebu rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú potrebu.

Zákon teda výslovne stanovuje, v akom množstve najviac možno mať neoprávnené v držbe omamnú látku, aby jej prechovávanie bolo možné právne posúdiť ako prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 171 ods. 1 Tr. zák. Z toho ale v žiadnom prípade nevyplýva, že by prechovávanie omamnej látky - teda látky, ktorá vo všeobecnosti vyvoláva návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami [§ 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 139/1998 Z. z.)] - v množstve menšom, než v hmotnostnom vyjadrení zodpovedá obvykle jednorazovej dávke na použitie, malo byť automaticky beztrestným, pokiaľ je takáto látka v konkrétnom prípade prechovávaná v množstve, ktoré je po jeho užití (vzhľadom na obsah účinnej látky) spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Tr. zák.).

V nadväznosti na to treba uviesť, že v skutkovej vete rozsudku okresného súdu vyjadrený záver, že 415 mg sušenej konopy (marihuany) s obsahom účinnej látky viac ako 10 mg zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie, ktorého správnosť a úplnosť nemôže dovolací súd skúmať ani meniť [§ 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Tr. por.], je z popísaného hľadiska kvalifikačne nepochybný, keďže zodpovedá spáchaniu trestného činu neoprávneným prechovávaním omamnej látky pre vlastnú potrebu. Uvedené množstvo drogy totiž nemožno v žiadnom prípade považovať za zvyškové, resp. stopové.

Na druhej strane ale treba zdôrazniť, že ak páchatel prechováva pre osobnú potrebu drogu v množstve hmotnostne menšom, ako je obvykle jednorazová dávka na použitie, je nutné vždy skúmať, či vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, nie je závažnosť jeho konania nepatrná, resp. u mladistvého páchatela malá (§ 10 ods. 2, § 95 ods. 2 Tr. zák.). Ide o zákonom predpokladaný materiálny korektív, ktorý je spôsobilý negovať záver o trestnosti činu, ktorého ostatné znaky sú inak naplnené. V tomto smere však obvinený nevytkol napadnutému rozhodnutiu žiadne chyby, pričom dovolací súd je pri svojom rozhodovaní viazaný vecne uplatnenými dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1, § 374 ods. 1 Tr. por.).

Vychádzajúc z uvedeného je (ako už bolo zmienené) pre právne posúdenie konania obvineného rozhodujúcim skutkové zistenie okresného súdu, ktoré si v celom rozsahu osvojil aj krajský súd, vyjadrené vo výroku odsudzujúceho rozsudku, ako je citovaný vyššie. Takto preukázané konanie naplňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., keďže obvinený neoprávnené prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku (§ 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z.), a to v množstve, ktoré bolo spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka.

V preskúmvanej veci tak nebol preukázaný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý je daný vtedy, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho predpisu.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného Y. X. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

75.

ROZHODNUTIE

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) alternatíva druhá Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia) sa môže týkať aj nesprávneho použitia ustanovenia § 23 Trestného zákona o nepričetnosti. Túto právnu otázku je možné v dovolacom konaní posudzovať aj na základe dokazovania vykonaného v skoršom súdnom konaní, keďže nejde o skúmanie správnosti a úplnosti zisteného skutku [výnimka z dovolacieho prieskumu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2017, sp. zn. 2 Tdo 64/2016)

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31. januára 2017, sp. zn. 2 Tdo 64/2016, o dovolaní obvineného C. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. marca 2014, sp. zn. 6To/139/2013, rozhodol tak, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Trnave bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i), písm. j) Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 23 Tr. zák. a § 73 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného C. H. Zároveň napadnuté uznesenie, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Skalica zo 16. októbra 2013, sp. zn. 4T/21/2009, zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Skalica napokon prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z o d ô v o d n e n i a :

Okresný súd Skalica (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom zo 16. októbra 2013, sp. zn. 4T/21/2009, oslobodil podľa § 285 písm. d) Tr. por. obvineného C. H. spod obžaloby prokurátora, ktorá bola na neho podaná pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zák. [zákon č. 140/1961 Zb. (ďalej len „Tr. zák.“)], ktorý mal spáchať tak, že 1. decembra 2003 v Skalici v písomnom trestnom oznámení adresovanom Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky klamlivo obvinil z korupcie C. L., v tom čase zamestnaného ako riaditeľa personálneho odboru B. E., pretože na základe jeho žiadosti nebol v tejto spoločnosti preradený na prácu s vyššou platovou triedou, ale bol zo zamestnania prepustený, pričom v oznámení uviedol, že C. L. berie za prijatie do zamestnania v B. E. obálky s úplatkami a uviedol v ňom mená osôb, ktoré mali úplatky dávať, prípadne mať o prijímaní úplatkov vedomosť a na základe tohto oznámenia policajný orgán Okresného riaditeľstva Senica, Oddelenie skráteneho vyšetrovania Holíč uznesením, ČVS: ORP-165/2-OSV-SE-2004, z 11. februára 2004 začal trestné stíhanie pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 1 Tr. zák., v rámci ktorého dokazovaním zistil, že žiadne osoby sa s C. H. o úplatkárstve v B. E. nerozprávali a ani o tom nemali vedomosť, preto bolo trestné stíhanie 31. mája 2004 podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb.) zastavené, pretože dospel k záveru, že obvinený nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný. Zároveň podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranné ústavné psychiatrické liečenie.

Obvinený napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením zo 6. marca 2014, sp. zn. 6To/139/2013, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému doručené 14. apríla 2014 a jeho obhajcovi 23. apríla 2014, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 11. marca 2016 dovolanie, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. i) a písm. j) Tr. por.

V rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. poukázal obvinený na to, že znalci v znaleckom posudku č. 63/2008 a č. 52/2008 zo 17. októbra 2008 uviedli, že v čase spáchania inkriminovaného činu netrpel duševnou poruchou ani chorobou v pravom slova zmysle, mohol v plnej miere rozpoznať protiprávnosť svojho konania a taktiež mohol v plnej miere svoje konanie ovládať, pričom mu znalci nenavrhlí uložiť ochranné liečenie. Až v doplnku znaleckého posudku z 21. júla 2011 znalci uviedli, že jeho vyšetrovaním bolo zistené, že aktuálne sa jedná u neho o tzv. trvalú poruchu s bludmi, čo je psychotická porucha ovplyvňujúca jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť a aktuálne nie je schopný rozpoznať protiprávnosť

svojho konania a toto ovládať. Odporučili preto obmedzenie jeho spôsobilosti na právne úkony v rozsahu jeho súdnych podaní v trestnej veci 4T/21/2009 a uloženie ochranného psychiatrického liečenia. V nadväznosti na to dovolateľ namieta, že znalci boli povinní posudzovať jeho stav k roku 2003, keď sa mal údajne dopustiť trestného činu. Podľa obvineného nebolo nikdy preukázané, že bol nepričetný v čase spáchania skutku. Zároveň uviedol, že ak sa duševná porucha objaví u páchatel'a až po spáchaní trestného činu, nemá vplyv na posudzovanie jeho trestnej zodpovednosti, ale ide len o procesnoprávnu otázku, kedy je potrebné posúdiť, či je takáto osoba schopná vnímať priebeh a zmysel trestného konania.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 2, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, ods. 14 Tr. por. a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie vo všetkých výrokoch a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry sa k dovolaniu obvineného C. H. nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolania podľa § 382 Tr. por. najvyšší súd viazaný jeho dôvodmi (§ 385 ods. 1 Tr. por.) následne preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým podal obvinený dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, a dospel k záveru, že uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) a j) Tr. por. sú v posudzovanej veci zjavne preukázané (§ 382a Tr. por.).

Pokiaľ ide o obvineným použitý dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., treba v prvom rade uviesť, že ten je daný vtedy, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať ani meniť. Pri rozhodovaní, ktoré sa opiera o tento dôvod dovolania, preto dovolací súd hodnotí skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené [pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 47/2008]. O použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia ide vtedy, ak sa týka otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale tkvie v posudzovaní inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva. Nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa tak môže zakladať aj na nesprávnej aplikácii ustanovenia § 23 Tr. zák. upravujúceho nepričetnosť, keďže táto okolnosť vylučujúca trestnú zodpovednosť sa netýka priamo skutku (činu), ale jeho páchatel'a [na rozdiel napr. od okolností vylučujúcich protiprávnosť činu podľa § 24 až 30 Tr. zák., ktoré majú svoj základ priamo v skutku (čine)]. Otázka nepričetnosti je pritom otázkou právnou, ktorej posúdenie prislúcha orgánom činným v trestnom konaní a súdu, a to na základe skutočností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, ktoré ale z už uvedených dôvodov nie sú súčasťou popisu skutku. Dovolací súd sa preto pri posúdení, či bolo predmetné hmotnoprávne ustanovenie použité správne, môže (a musí) opierať o dôkazy, ktoré boli v súdnom konaní vykonané; nesmie však skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 121/2014).

Podľa § 23 Tr. zák. nepričetným a teda trestne nezodpovedným (ak zákon neustanovuje inak) je ten, kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie.

So zreteľom na podstatu námietky, o ktorú obvinený opiera dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., a síce, že v čase skutku nebol nepričetný, je potrebné ďalej uviesť, že okresný súd, ako vyplýva z odôvodnenia jeho rozsudku, založil svoj záver o nepričetnosti obvineného výlučne na znaleckých posudkoch z odvetvia psychiatrie, čo si osvojil i krajský súd.

Podľa posudku, ktorý znalci v posudzovanej veci podali 17. októbra 2008, však obvinený v čase spáchania inkriminovaného činu netrpel duševnou poruchou ani chorobou v pravom slova zmysle. Jednalo sa u neho o paranoidnú poruchu osobnosti, čo je trvalá odchýlka v štruktúre osobnosti. Obvinený mohol podľa znalcov v plnej miere rozpoznať protiprávnosť svojho konania a taktiež mohol v plnej miere svoje konanie ovládať (č. l. 181 až 194). Zároveň v oznámení z 8. februára 2010 znalci uviedli, že v prípade trestného stíhania možno u zistenej paranoidnej poruchy osobnosti očakávať dekompenzačné prejavy, v dôsledku čoho je spôsobilosť obvineného náležite sa obhajovať v trestnom konaní podstatne znížená (č. l. 279). Následne v doplnku posudku z 21. júla 2011 znalci konštatujú, že u obvineného nastali zmeny, ktoré možno hodnotiť už ako paranoidnú psychotickú poruchu, klinicky zaradenú medzi trvalé poruchy s bludmi. Táto porucha sa podľa znalcov rozvinula v priebehu ostatných rokov a narušuje schopnosť obvineného adekvátne komunikovať so štátnymi orgánmi. Na základe toho dospeli znalci k záveru, že vyšetrením obvineného bolo zistené, že aktuálne sa u neho jedná o tzv. trvalú poruchu s bludmi, čo je psychotická porucha ovplyvňujúca jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti. Obžalovaný tak aktuálne nie je vzhľadom na svoj psychický stav schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania, ako aj toto konanie ovládať (č. l. 351 až 357). Na vysvetlenie záverov doplnku posudku jeden zo znalcov na hlavnom pojednávaní konanom 15. februára 2012 uviedol, že v čase, kedy sa mal obvinený dopustiť inkriminovaného skutku, zistili u neho paranoidnú poruchu osobnosti, ktorá je charakterizovaná určitým vzťahovačným postojom voči okoliu a narušenou kritičnosťou. Nebola však v takom rozsahu, aby obvinený nebol schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť. Vzhľadom na ďalší vývoj postojov obvineného sa ale preukázalo, že u neho došlo k rozvoju duševnej choroby, ako aj nadstavby na jeho narušenú osobnosť do miery uvedenej v dodatku posudku (č. l. 402). Napokon v ďalšom doplnku posudku z 12. apríla 2013 znalci uviedli, že u obvineného sa jedná o závažnú psychickú poruchu, a to trvalú poruchu s bludmi, pre ktorú je medicínsky plne indikované ústavné psychiatrické liečenie, bez ktorého je jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Zároveň konštatujú, že obvinený nie je vôbec schopný chápať zmysel trestného stíhania (č. l. 522). V nadväznosti na tento doplnok posudku jeden zo znalcov na hlavnom pojednávaní konanom 16. októbra 2013 uviedol, že vyšetrením obvineného zistili, že u neho došlo k zmene jeho zdravotného stavu od obdobia prvého znaleckého skúmania v roku 2008 v tom zmysle, že pri doplnení znaleckého posudku zistili, že sa jedná o trvalú poruchu s bludmi, tzv. paranoidnú psychózu, ktorá ovplyvnila jeho rozpoznávacie schopnosti závažným spôsobom (č. l. 587).

Z uvedeného je zjavné, že hoci dovolateľ už v čase skutku kladeného mu za vinu trpel paranoidnou poruchou osobnosti, táto vtedy ešte neovplyvňovala jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti spôsobom predpokladaným v ustanovení § 23 Tr. zák. Schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a toto konanie ovládať totiž stratil až následne, v dôsledku rozvoja (dekompenzácie) jeho duševnej poruchy.

Právny záver o nepričetnosti obvineného tak nemá oporu v zistených skutkových okolnostiach a napadnuté rozhodnutie, rovnako ako rozhodnutie okresného súdu, je založené na nesprávnom použití ustanovenia § 23 Tr. zák., čím je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Najvyšším súdom zistená chyba napadnutého (a jemu predchádzajúceho) rozhodnutia napĺňa aj dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. spočívajúci v uložení ochranného opatrenia bez splnenia zákonných podmienok.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. je podmienkou uloženia ochranného liečenia, že páchatel činu inak trestného nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Ako už bolo uvedené vyššie u dovolateľa nie je splnená podmienka nepričetnosti.

Najvyšší súd so zreteľom na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por. zároveň skúmal, či zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie dovolateľa.

K tomu je potrebné najprv uviesť, že dovolanie bolo podané v prospech obvineného. V ďalšom konaní preto nemôže dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Z toho potom vyplýva, že aj keď v rámci nového prerokovania veci nedôjde k zmene skutkového stavu v tom smere, že obvinený v čase činu nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, a teda nebude namieste záver, že nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný, bude ho možné opäť iba oslobodiť. V takom prípade ale nebudú splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného liečenia, čím dôjde k zásadnej zmene jeho postavenia, keďže mu nebude uložená trestná sankcia, ktorá je v prípade ústavnej formy spojená s obmedzením osobnej slobody a ktorá nie je vopred časovo obmedzená, ale jej trvanie je podmienené dosiahnutím sledovaného účelu. Takéto rozhodnutie však bude prichádzať do úvahy len ak bude obvinený schopný chápať zmysel trestného konania, inak bude nutné trestné stíhanie prerušiť.

Na základe týchto dôvodov najvyšší súd vyslovil, že dovolaním napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 23 Tr. zák. a § 73 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného C. H., napadnuté uznesenie, ako aj predchádzajúci rozsudok okresného súdu zrušil. Rovnako zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu, ktorý je viazaný vyššie uvedeným právnym názorom dovolacieho súdu, prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

76.

ROZHODNUTIE

Ak došlo k uznaniu cudzieho rozhodnutia v konaní podľa Trestného poriadku (prvý diel tretej hlavy piatej časti tohto zákona), pri nariadení výkonu uznaného cudzieho rozhodnutia a pri rozhodovaní o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania sa kompetenčne postupuje podľa § 521 ods. 2 a 4 Trestného poriadku. Príslušný je teda okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva; ak odsúdený nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je príslušný Okresný súd Bratislava I (teda nerozhoduje krajský súd, príslušný na uznávacie konanie podľa § 518 ods. 2 Trestného poriadku). Ide o odlišný režim, než aký je ustanovený v § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení zákona č. 344/2012 Z. z.*

* k tomu pozri R 12/2016

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. marca 2017, sp. zn. 5 Ndt 5/2017)

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. marca 2017, sp. zn. 5 Ndt 5/2017, v spore o príslušnosť podľa § 22 ods. 1 Tr. por. medzi Krajským súdom v Bratislave a Okresným súdom Bratislava III rozhodol tak, že vecne a miestne príslušným na vykonanie konania v trestnej veci odsúdeného I. J. o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je Okresný súd Bratislava III.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 12. mája 2015, sp. zn. 3 Ntc 2/2015, podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 515 ods. 2 písm. b) Tr. por. rozhodol tak, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Madrid, vyšetrovací súd č. 13 – Madrid z 31. októbra 2013, č. 110/2013, vo výroku, ktorým bol občanovi Slovenskej republiky I. J. za trestný čin proti verejnému poriadku, obchodovaniu s drogami a látkami vážne zdraviu škodlivými podľa § 368 čl. 369.5 Trestného zákonníka Španielskeho kráľovstva uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov sa na území Slovenskej republiky podľa § 517 ods. 2 Tr. por. s použitím § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. uznáva tak, že vo výkone trestu odňatia slobody bude pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený I. J. dňa 9. decembra 2016 podal na krajský súd žiadosť podľa § 66 Tr. zák. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd predmetnú žiadosť uznesením z 12. decembra 2016, sp. zn. 3 Ntc 2/2015, podľa § 244 ods. 1 písm. a) Tr. por. *per analogiam* s poukazom na § 521 ods. 2, ods. 4 Tr. por. postúpil Okresnému súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) ako súdu vecne a miestne príslušnému. V odôvodnení uviedol, že odsúdený má trvalý pobyt v obvode okresného súdu a tento aj výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadil, resp. rozhodoval aj o ďalších otázkach vykonávacieho konania (o započítaní výkonu predbežnej väzby do uloženého trestu). Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2016 nemožno aplikovať na uznávacie konanie podľa ustanovení 3. hlavy V. časti Trestného poriadku, ale len na prípady uznávania a výkonu rozhodnutí podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“).

Okresný súd po postúpení veci krajským súdom dňa 6. februára 2017 podľa § 241 ods. 1 písm. a) Tr. por. *per analogiam* vyslovil svoju nepríslušnosť a poukázal pri tom na rozhodnutie najvyššieho súdu 12/2016. S prihliadnutím na § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. uviedol, že § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. má vo vzťahu k príslušným ustanoveniam Trestného poriadku postavenie *lex specialis*, a preto na situáciu odsúdeného I. J. Trestný poriadok nemožno použiť.

Dňa 14. marca 2017 bol spisový materiál predložený najvyššiemu súdu, ktorý ako súd najbližšie spoločne nadriadený obom súdom podľa § 22 ods. 1 Tr. por. prerokoval vzniknutý spor o príslušnosť a zistil, že

vecne a miestne príslušným súdom na vykonanie konania o žiadosti odsúdeného I. J. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je Okresný súd Bratislava III.

Podľa § 521 ods. 2 Tr. por. výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadi okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva. Ak odsúdený nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je na nariadenie výkonu príslušný Okresný súd Bratislava I.

Podľa § 521 ods. 4 Tr. por. súd príslušný podľa odsekov 1 a 2 rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania vrátane návrhu na zahľadanie odsúdenia z uznaného cudzieho rozhodnutia.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Keďže rozsudok Okresného súdu Madrid bol krajským súdom uznaný podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 515 ods. 2 písm. b) Tr. por., t. j. v právnom režime Trestného poriadku (a nie podľa zákona č. 549/2011 Z. z.), aj pri ďalších otázkach vykonávacieho konania (vrátane podmieneného prepustenia) je treba postupovať v režime Trestného poriadku, to znamená podľa § 521 ods. 2, ods. 4 Tr. por. Na tomto závere nič nemení ani rozhodnutie, na ktoré poukázal okresný súd (R 12/2016), keďže toto sa týkalo uznávacieho konania podľa zákona č. 549/2011 Z. z.

Pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného I. J. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak bude príslušný ten súd, ktorý (podľa bydliska odsúdeného) výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadil, t. j. v danom prípade okresný súd.